75STE JAARGANG No- 9234

WOENSDAG 2 FEBRUARI

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen.

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

De spanning rond Formosa

Landingsvaartuig met 1000 studenten van Tatsjen-eilanden ontsnapt

Communistische vaartuigen trachten bedreigde eilanden van buitenwereld af te sluiten

Keeloen. — Gisteren is te Keeloen in Noord Formosa een landingsvaartuig voor tanks aangekomen met 1000 studenten en later nog een tweede vaartuig met gezinsleden van militairen, allen afkomstig van de Tatsjen eilanden. In een officieel nationalistisch communiqué is gisteren bekend gemaakt, dat een nationalistisch oorlogsschip ten Noord Oosten van een der Tatsjen eilanden gisteren vijf kwartier achtereen in een vuurgevecht gewikkeld was met een communistisch oorlogsschip. Dit laatste trok zich tenslotte terug en verdween. Vier communistische kanonneerboten hebben gisteren de Oesjan-eilanden ten Noorden van de Tatsjengroep gebombardeerd.

Nationalistische bommenwerpers hebben, zoals gemeld gisteren een groot communistisch schip ernstig beschadigd. Latere berichten melden, dat zij bij een tweede aanval nog een tweede schip eveneens zwaar beschadigd hebben. Ook werden aanvallen gedaan op het door de communisten veroverde Jileianssjan.

In Taipeh wordt in gewoonlijk betrouwbare kringen vernomen dat communistische torpedobootjagers en motortorpedoboten in feite de Tatsjengroep hebben afgesneden. Schepen die er levensmiddelen en munitie heenbrengen nemen uitgebreide voorzorgsmaatregelen om de communistische oorlogsschepen te ontlopen.

Van officiële zijde wordt te Taipeh ontkend dat de communisten er in geslaagd zouden zijn de verbindingen met de Tatsjen groep te onderbreken enhieraan werd toegevoegd dat thans alle op deze eilanden varende schepen door tenminste twee onderzeebootjagers worden vergezeld.

Het Modehuis Fath gaat na de dood van zijn stichter door op de ingeslagen weg. Een handtas in de vorm van een vis en een hoge punthoed vormen de lente-noviteiten van dit modehuis.

Aandelen emissie op Goudsmederij Gerritsen-van Kempen

Amsterdam. — De Rotterdamsche Bank stelt op 9 Februari de inschrijving open op Nf 500.000 gewone aandelen in de Kon. Ned. Fabriek van gouden en zilveren werken Gerritsen en Van Kempen te Zeist tot een koers van 110%. Versterking van de financiële positie voor modernisering en uitbreiding van het productie-apparaat, terwijl ook de regelmatig stijgende verkoop een vergroting van het aandelenkapitaal wenselijk maakt, is het doel dezer emissie, aldus de directie.

Deze maatschappij is voor circa Nf 50.000 geinteresseerd in de juweliersmagezijn „De gouden Beker" op Curaçao, die drie jaar geleden werd opgericht. De aanloopverliezen zijn hier ingehaald. De verkopen bewegen zich in stijgende lijn en bestellingen van deze zaak komen regelmatig binnen.

Prof. Kernkamp moet rust houden

den Haag. — Prof. Kernkamp, Minister van Minvor, moet rust houden. Hij zal ad interim worden vervangen door de Minister van Binnenlandse Zaken, prof. dr Beel.

Recht tot 't hart

— Het is wel gemakkelijk om nadat ietsmislukt is, te zeggen, dat het eigenlijk een experiment geweest is.

Britse Gemenebest eens over Formosa

Londen. — De premiers van de landen van het Britse Gemenebest die momenteel in Londen bijeen zijn, zijn het in zeer grote mate eensgezind met betreekking tot de benadering van de crisis rond Formosa. In deze kringen wordt aan deze mededeling toegevoegd dat de premiers het er over het algemeen over eens zijn dat het Gemenebest en de Verenigde Staten een gezamenlijk standpunt dienen in te nemen.

Grote menigte juicht Prinses Margaret toe

Port of Spain. — Prinses Margaret van Engeland is, zoals gemeld in Port of Spain aangekomen, en heeft daarmede een begin gemaakt met haar reis van een maand door Brits West Indië. Zij maakte op haar reis van Londen naar Port of Spain twee tussenlandingen namelijk te Montreal en te Montego Baai, waar zij een autotochtje rond de baai maakte.

Bij de aankomst op het vliegveld Piarco op Trinidad is de Prinses door een zeer grote menigte lang en geestdriftig toegejuicht.

De Ambassadeur van Pakistan Begum Liaquat Ale Khan, heeft in het Koninklijk Instituut voor de Tropen te Amsterdam de Tentoonstelling geopend van de Pakistaanse schilderes Esmet Rahim. Na de opening maakte de Begum een rondwandeling over de tentoonstelling.

Een merkwaardige tocht

Meppel. — Een vijfjarig knaapje heeft tot nu toe de gevaarlijkste tocht van zijn leven gemaakt namelijk een reisje van 60 meter onder het ijs door. Met een neefje was Wim Rengelink uit Meppel gaan spelen op het ijs van het riviertje de Reest, ondanks waarschuwingen van zijn ouders. Het jongetje zakte door het ijs en werd door het snelstromende water onder het ijs meegevoerd. Twee spoorwegemployé's, die een 60 meter verder nabij de spoorbrug aan het werk waren, werden gewaarschuwd door het geroep van een meisje. Zij konden de jongen opvangen in een wak, dat door het stromende water was gevormd nabij een bocht. Hij werd door hen een seinhuisje binnengedragen. Na geneeskundige hulp kon hij naar huis worden gebracht. Het kind schijnt van z'n merkwaardige tocht geen nadelige gevolgen te hebben ondervonden.

Causerie over „Credit Union"

W'stad. — Een groep jongemannen van Santa Maria, die onder leiding van de Verkenners regelmatig bijeenkomsten voor nuttige en aangename Conferenties, zal hedenavond worden toegesproken door de Zeer Eerw. Heer Dr. A. Römer. over het onderwerp „Crediet Union", een cooperatieve organisatie, die de bevordering van spaarzaamheid onder zijn leden beoogt.

De Conferentie begint om half acht en belangstellenden zijn welkom.

Volkswoningbouw in de afdelingen

Willemstad. — Naar wij vernemen zal het volkswoningbouw project, dat in de bouw van 73 volkswoningen voorziet en waarmede een bedrag is gemoeid van ten naaste bij ƒ 400.000.—, binnenkort in de afdelingen van de Eilandsraad worden behandeld. Na de schriftelijke voorbereidingen zal het volkswoningbouwproject in het openbaar worden behandeld en zal de Raad zich dienen uit te spreken over haar bereidheid om de gelden voor dit project te voteren.

Bezinning op het leven

Interessante expositie van „Het Boek der Boeken"

Willemstad. — Van Donderdag 17 t/m Zaterdag 19 dezer wordt er onder auspiciën van Boekhandel Salas een Bijbelexpositie gehouden, welke een representatief beeld zal geven van de ontwikkeling van het religieuze boek door de loop der eeuwen. Wat de expositie tevens nog zo interessant maakt is het feit, dat behalve de courante uitgaven van bijbels — er is in deze expositie ook gedacht aan Katholieke bijbeluitgaven — ook schrifturen en boekwerken worden geëxposeerd die rechtstreeks hun ontstaan te danken hebben aan de bijbel. Deze tentoonstelling zal daarom ook ver uitrijzen boven andere boeken exposities, omdat zij „het boek der boeken" op zo'n duidelijke wijze naar voren brengt en de mens tevens doet bezinnen op de diepere waarden van ons leven op aarde.

De navolgende protestantse verenigingen werken hieraan mee: de Verenigde Protestantse gemeente, de Protestantse Gemeente Emmastad, de Gereformeerde Gemeente en de Evangelische Broedergemeente.

Wanneer men bijbels in zijn bezit heeft, die voor expositie in aanmerking komen wordt men verzocht tel. 5070 te bellen, dr C. Th. Steenstra. Tijdens de tentoonstelling worden nog lezingen gehouden.

Vele bekende figuren uit onze gemeenschap hebben aan deze expositie meegewerkt. Noemen wij de commissie van voorbereiding die bestaat uit de voorzitter Z. J. Sprong, en de leden ds R. Doth, ds F.D. Kraan, ds C. C. Pijpers, ds C. Th. Stenstra, ds A. W. Whyminga en de eilandelijke bibliothecaris, Anton Vogelsang.

Na de opening door de gezaghebber op 17 Februari te 20.00 uur zal de heer C. Admiraal een lezing houden over „Humor en plastiek in de Bijbel". Men zal hierna de expositie kunnen bezichtigen.

Op 18 Februari is de expositie toegankelijk van 20 tot 22.30 uur, terwijl om 21.00 uur ds C. C. Pijpers over „Bijbel en Cultuur" zal spreken. Henk van Ulsen zal aansluitend op deze lezing declameren uit het boek Job en de Psalmen.

Op Zaterdag 19 Februari is de expositie geopend als op Vrijdag. Om 21.00 uur zal dan ds F.D. Kraan spreken over het onderwerp: Is de Bijbel nog actueel?"

Voor leerlingen van het Openbaar Onderwijs wordt de tentoonstelling op Vrijdagochtend 18 Februari opengesteld om 10 uur en zal Ds C.C. Pijpers een inleiding houden.

Voor leerlingen van de Marnixschool, de Schroederschool en het Stuyvesantcollege is de tentoonstelling geopend op Zaterdagmorgen 19 Februari om 10 uur en zal Ds Steenstra een inleiding houden.

Belangrijke „Steel"-figuren komen confereren

Willemstad. — Hedenmiddag tussen 12 en 13 uur arriveerde een privé-vliegtuig van de United Steel Company op het vliegveld van Plesman Luchthaven. Aan boord van dit toestel bevonden zich hoge figuren van de United Steel Co., de grootste staalfabrieken van de USA. Wij vernamen, dat deze hoge gasten besprekingen zullen voeren met de directie van de CPIM. Hedenmiddag zullen zij aanzitten aan een lunch. Het vliegtuig komt zeer waarschijnlijk van Kingston. Het wordt door de Pan American Airways „geserviced". De namen van de inzittenden van het toestel waren ons bij het ter perse gaan van dit nummer nog niet bekend.

Naar de Bovenwinden

Willemstad. — Naar wij vernemen zullen de Staten een routinebezoek gaan brengen aan de Bovenwindse Eilanden. De Staten gaan in twee groepen, de eerste groep vertrekt op 10 dezer. Het is nog niet bekend welke Statenleden in de eerste groep naar boven zullen vertrekken.

Besparing bij scholenbouw

Willemstad. — Naar wij vernemen wordt momenteel 15 tot 20% bespaard bij de ten uitvoerlegging van het scholenplan.

Uit het Jaarverslag van de Kamer van Koophandel en Nijverheid

Zeven millioen „olie"-guldens minder in circulatie gebracht

Personeelsterkte liep terug tot 10.919

Willemstad. — Het grote oliebedrijf van de C.P.I.M. en het Scheepvaartbedrijf der C.S.M. vormen de voornaamste bronnen van welvaart en de grootste werkgevers op Curaçao.

Met genoegen kon de heer Mensing, voorzitter van de K.v K. in zijn overzicht melden, dat deze bedrijven gedurende 1954 zonder enige stagnatie het gehele jaar op normale capaciteit werkten.

Gedurende dat jaar werd ten behoeve van raffinage-doeleinden totaal 17,5 millioen ton ruwe olie aangevoerd, tegenover ruim 17,7 millioen ton in het vorige jaar.

Voorts werd aangevoerd ten behoeve van verdere raffinage, dan wel voor vermenging met eigen producten, circa 3,6 millioen ton olieproducten, welke hoeveelheid vrijwel gelijk is aan de aanvoer van soortgelijke producten in het voorgaande jaar.

Vreemde arbeidskrachten bij ontslag voorrang

De vermindering van personeel bij de „Olie" in 1953 als gevolg van:

1) de in dat jaar aangevangen reorganisatie van de C.S.M.-vloot, welke reorganisatie voortvloeide uit het streven teneinde om economische redenen het vervoer van ruwe olie vanuit Venezuela naar Curaçao met grotere en uiteraard minder schepen te doen geschieden;
2) de opvoering van de efficiency in het oliebedrijf, samenvallende met het gereedkomen van een aantal na de oorlog ter hand genomen uitbreidings- en vernieuwingsprojecten bleef ook in 1954 van kracht en leidde tot een verdere afvloeiing van personeel.

Uit dien hoofde daalde het aantal personen, werkzaam in deze beide bedrijven gedurende 1954 in totaal met 1.003 werkkrachten, resp. met 650 man in de verschillende takken van het C.P.I.M. bedrijf en met 353 opvarenden op de C.S.M. vloot.

Het aantal werkkrachten bij de C.P.I.M. en bij het walpersoneel der C.S.M. bedroeg aan het einde van 1954 in totaal 10.057 personen tegen 10.707 per einde 1953; bij de C.S.M. vloot bedroegen deze aantallen respectievelijk 862 en 1.215 opvarenden. Derhalve hadden de C.P.I.M. en de C.S.M. per einde 1954 gezamenlijk 10.919 werkkrachten in dienst tegen 11.922 per einde 1953.

Eigen krachten genieten voorkeur

Ten aanzien van de genoemde personeelsvermindering is het nog van interesse te vermelden dat 863 perstonen van vreemde nationaliteit. 179 Europese Nederlanders en 52 Surinaamse werkkrachten afvloeiden, terwijl anderzijds het aantal Antillianen, met 91 personen toenam. Hieruit moge duidelijk zijn, dat de „olie" zich op het standpunt stelt bij personeelsvermindering bij voorkeur vreemde werkkrachten te doen afvloeien en daarnevens nog doende is haar vreemde werkkrachten, voor zover het bedrijf dit toelaat, door locaal personeel te vervangen.

M.b.t. het aantal werkkrachten in dienst der C.P.I.M./C.S.M. zij ten slotte nog vermeld, dat in het eindtotaal van 10.919 personen niet is begrepen 778 man personeel per einde 1954 (vorige jaar 643 man) in dienst van locale bouwbedrijven, die op het gebied van installatiebouw, woningbouw, aanleg van havenwerken, wegen e.d., opdrachten van de C.P.I.M. in contract uitvoeren. De N.V. Bohama, Comb. Pletterij Nederhorst, Bouwmaatschappij „Curaçao", bouwbedrijf Abeen en de N.V. Verus waren in dit opzicht in het afgelopen jaar de voornaamste uitvoerders voor de C.P.I.M..

Gedurende 1954 brachten de C.P.I.M./C.S.M. ruim 63½ millioen gulden in omloop ten behoeve van hun betalingen aan lonen, salarissen, gages, pensioenen, locale aankopen, contractbetalingen, belastingen en verdere verplichtingen. Dit is circa 7 millioen minder dan in het voorgaande jaar 1953, welke vermindering uiteraard mede haar oorzaak vindt in de personeelsafvloeiing en de verminderde nieuwbouwactiviteit.

In dit opzicht verdient nog vermelding dat voor bedrijfsvernieuwing en verbetering, alsook voor de uitbreiding en verbetering van sociale voorzieningen en bijkomstige werken door de C.P.I.M. in 1954 circa 22 millioen gulden ten koste werd gelegd, welk bedrag in het daaraan voorafgaande jaar ruim 40 millioen gulden bedroeg. Deze uitgaven betreffen uiteraard voor een belangrijk deel de levering en aanvoer van de benodigde bouw- en constructiematerialen, welke grotendeels van elders moeten worden aangevoerd.

De andere activiteiten.

In het kader van de reeds genoemde bedrijfsvernieuwing en -verbetering werden in de aanvang van 1954 in bedrijf gesteld een Dewaxing-installatie en een moderne smeerolie meng- en vuilinrichting, welke units een deel vormen van de in het Bleinheimdistrict gebouwde installaties voor de vervaardiging van hoogwaardige smeeroliën. Met de inbedrijfstelling van voornoemde installaties werd dit grote project, waarvan de bouw in 1950 aanving, in het jaar dat achter ons ligt, geheel voltooid.

Voorts kwam op de terreinen van de C.P.I.M. een nieuwe ijsfabriek in bedrijf ter vervanging van de oude. De 2e electrische centrale van de C.P.I.M. werd met een 3e turbo-aggregaat uitgebreid, terwijl een 4e aggregaat aldaar nog in aanbouw is en ten behoeve van de stoomvoorziening werd aan ketelhuis 9 een nieuwe ketel toegevoegd. De torens van High Vacuum Units 3A en B, daterende van 1936, werden geheel vernieuwd.

Ook werden belangrijke werkzaamheden uitgevoerd voor de modernisering en uitbreiding van de los-, laad-, verpompings- en opslagfaciliteiten. In dit kader werden de Julianawerf en F werf vernieuwd; de K werf en de Valentijn 4-steiger verbouwd, alsook 4 onderwaterverbindingsleidingen voor ruwe olie tussen de terreinen Isla en Valentijn op de bodem van het Schottegat aangelegd en in gebruik genomen. Te Caracasbaai werden 4 grote tanks bijgebouwd, waardoor de opslagcapaciteit aldaar met circa 80.000 M3 werd vergroot.

Woningbouw

Evenals in voorgaande jaren bleef de „Olie" actief op het gebied van de woningbouw en de bouw van andere sociale voorzieningen voor haar personeel. Ten behoeve van de woningaccomodatie van locaal personeel werden onder auspiciën van haar „Stichting Volkswoningbouw". 51 woningen bijgebouwd in de woonwijk „Cas Coraal", terwijl in het Suffisantdorp ter verbetering van de woningaccomodatie aldaar een aanvang werd gemaakt met de bijbouw van 62 moderne bungalows, elk plaats biedende aan 6 personen.

Voorts werd een nieuwe bedrijfsschool te Rio Canario gebouwd en in gebruik genomen, een aanvang gemaakt met de uitbreiding van de lagere school te Julianadorp, een vernieuwing van de kleed- en douchefaciliteiten te Piscaderabaai ter hand genomen, de uitbreiding van verbetering van de bad-, kleed- en schaftlokalen in het bedrijf voortgezet, alsook een aanvang gemaakt met de uitbreiding van de polikliniek te Negropont en van de tandheelkundige kliniek te Rio Canario.

Op het gebied van de watervoorziening ten behoeve van fabrieksdoeleinden importeerde de C.P.I.M. gedurende 1954 door middel van tankschepen in ballast ruim 2.7 millioen ton zoetwater tegen 2.4 millioen ton in het voorgaande jaar.

De CSM

In 1954 stond het scheepvaartbedrijf der C.S.M. nog in het teken van zijn reorganisatie.

De vloot bestond aan het begin van dat jaar uit 21 eigen schepen alsmede uit 4 Oceaantankers in „demise charter", met een gezamenlijk laadvermogen van 162.000 ton.

Aan deze hier thuishorende vloot worden gedurende 1954 in totaal 12 eigen schepen en 2 „demise charters" met een totale laadcapaciteit van 74.800 ton onttrokken. Van de genoemde 12 eigen schepen werden de GENA en GENOTA verkocht aan Compania Shell de Venezuela Ltd., bij welke maatschappij zij sindsdien onder Venezolaanse vlag in het Caraibische gebied in dienst zijn bij de Koninklijke Shell Groep. Het schip RENATA vertrok in Shell verband naar Argentinië. Van de resterende 9 schepen werden de CARLOTA, de CHEPITA en de CONCHITA naar elders verkocht, terwijl in onze haven zijn opgelegd de JULIETA, MARUJA, MATHILDE, RAMONA, RODAS en ROSA.

Anderzijds werden 2 eigen tankers, de GAZA en GLEBULA, alsmede in „demise charter" 2 tankschepen, de THELIDOMUS en PLAGIOLA, met een gezamenlijk laadvermogen van 61.800 ton, aan de C.S.M. vloot toegevoegd.

Alle voornoemde mutaties in aanmerking nemende, telde de C.S.M.-vloot aan het einde van 1954 dus in

(Vervolg op pagina 5)

Vatenfabrikant Van Leer 70 jaar

2000 employe's vieren feest in Engelse stad Blackpool

Amsterdam. — Op 5 Februari zal te Blackpool het grootste feest in de geschiedenis dezer stad plaats vinden als meer dan 2.000 feestgangers de gehele wintertuin en het operagebouw in beslag zullen nemen ter viering van de 70ste verjaardag van hun baas, de Nederlandse multi-millionnair Bernard van Leer.

De heer van Leer staat aan het hoofd van een van de grootste vaten-fabrieken ter wereld. Op het feest zijn de employé's van zijn fabrieken in Londen, Ellesmere Port, Renfrew (Schotland), en Burton-on-Trent uitgenodigd die ieder een gast mee mogen nemen.

De werknemers zullen met taxi's en autobussen van hun woningen worden gehaald en naar het station worden gebracht waar ze met zes speciale treinen naar Blackpool worden gebracht.

Er worden 2.000 diners gereedgemaakt.

Duizenden verse snijbloemen — seringen, tulpen en hyacinten — zullen uit Nederland per vliegtuig worden aangevoerd voor de tafelversiering. Het diner vindt plaats bij het licht van 1200 kaarsen.

De heer van Leer heeft zelfs bepaald dat de oppashulpen of „Babysitters" ook voor zijn rekening komen. Voorts zullen op het feest aan de ouders geschenken worden gegeven voor hun kinderen. Aldus lezen wij in „Trouw".

Madame Jeanne Cuiry op Curacao

Willemstad. — Gisteren bracht de „Amigoe" een artikeltje over de Parijse Jeanne Cuiry die de Orlane cosmetische producten van de Jean d'Albret fabrieken komt introduceren. Hierboven zien wij een goed geslaagde opname van de charmante Madame Cuiry, die tot Zaterdag a.s. haar diensten gratis ter beschikking stelt van de dames die raad nodig hebben bij hun opmaak.

Maria Lichtmis

Vandaag viert de Kerk het feest van Maria Lichtmis, het lichtfeest bij uitnemendheid. De liturgie van deze dag is opvallend rijk; haar wijde zin raakte het diepste wezen van alle gedoopten. In het kerkelijke jaar beeldt de liturgie met groot plastisch vermogen heel onze heilsgeschiedenis uit. In de Advent herbeleven wij het eeuwenlange uitzien van alle volkeren naar de beloofde Verlosser; met Kerstmis herdenken wij Zijn menswording, waarna ons heel het openbaar leven van Christus wordt voorgehouden, dat uitloopt op zijn dood en glorievolle verrijzenis. Vanaf Pinksteren zet de Kerk Christus' verlossingswerk op aarde voort, dat bekroond wordt door de eindvoltooiing bij zijn wederkomst, die de definitieve verlossing der gehele schepping inluidt.

In deze opeenvolgende cycli van onderrichtende en genaderijke herdenkingen neemt Maria Lichtmis een bijzondere plaats in. Het feest van vandaag sluit de Kersttijd af en richt door de opdracht van Christus in de tempel, waarbij Hij aan God de Vader werd opgeofferd, onze gedachten reeds op het werkelijke offer aan het Kruis en de verrijzenis op Paasmorgen. Tegelijkertijd ontwikkelt de liturgie van het huidige feest in talrijke variaties het grote Bijbelse lichtmotief: Christus is het licht, dat in de wereld is gekomen „tot verlichting der heidenen", het licht van Christus vervult de harten der mensen met Goddelijk leven. Hieruit blijkt duidelijk, dat Maria Lichtmis, in tegenstelling tot de suggestie van de gebruikelijke benaming van deze dag, vóór alles 't feest is der Verlosser Christus en pas op de tweede plaats een Mariafeest.

Twee hoofdgedachten beheersen, naast verschillende belangrijke nevenmomenten, deze dag: de ontmoeting van Christus met de mensheid in de tempel, in de persoon van de grijze Simeon, en de telkens terugkerende symboliek van het licht, de enige mogelijkheid voor de redding van de wereld. Simeon verpersoonlijkt de vervulde verwachting aller volkeren, welke hij uitte in zijn ontroerend dankgebed van een op God gericht leven". Zo moeten ook wij bij de liturgische plechtigheid van vandaag de Kerk zien als de tempel van Jeruzalem, waarin Christus aan Zijn Vader wordt geofferd. Daarbij in de geest tegenwoordig, daar de Verlosser ontmoetend, dienen ook wij onze dankbaarheid te betuigen voor de uitverkiezing het Goddelijke heil in ons te mogen aanschouwen en ervaren. Dezelfde gedachte wekt de lichtsymboliek. Christus is het leven onzer zielen. De gewij de kaarsen worden ons als een sacramentale geschonken, dat zegen naar ziel en lichaam brengt aan allen, die ze gelovig gebruiken. De processie, die het boetekarakter draagt, oorspronkelijk bedoeld als een protest tegen de heidense uitspattingen der Lupercalia, is nu een smeek gebed voor allen, die nog van het ware licht verstoken zijn. Daarmee plaatst de Kerk weer midden in onze aandacht de voornaamste taak van alle Christus-volgelingen: de uitbreiding van Gods rijk op aarde; daarmee herinnert zij ons nadrukkelijk aan onze verantwoordelijkheid voor het eeuwig heil der hele mensheid. Het licht, dat ons geschonken is, moeten wij uitdragen onder onze medemensen. Wij, de door Christus geroepenen, hebben de ereplicht aan onze bevoorrechting zoveel mogelijk medemensen deelachtig te maken. En voor het goed vervullen van deze taak zijn wij uitgerust met onuitputtelijke Goddelijke genadehulp.

Deze gedachten houdt ons de liturgie van Maria Lichtmis voor. Een onmetelijke geestelijke verrijking. Moge zij in veler harten het besluit wekken ze niet onbenut te laten voorbijgaan.

De „olie" jubilarissen van de maand

Emmastad. — De CPIM-jubilarissen van deze maand zijn:

A. C. Roosberg (35 jr).

C. A. Curie, S. M. Cratsz, E. F. Rudolphina en F. G. Thielman (30 jr).

J. R. v. Daalen, E. Cupid, H. C. Knel, A. E. Pang Atjok, C. A. Pietersz, A. Smith, Ch. R. Ong-A-Kwie, A. Vellekoop, F. J. Wisman, P. Faber, L. E. Juliana, L. E. C. Dongen, H. M. Jansen en A. W. Russel (allen 25 jr).

Is er iets van U bij ?

Willemstad. — Gevonden werden portemonnaie met inhoud terug te bekomen Pastorie Pietermaai; nikkelen wieldop en dito wielrand; compleet autowiel; kettinkje waaraan 2 sleutels mesje en nageltang; kettinkje waaraan twee sleutels (een genummerd CAT 129); parkervulpen „21"; damespolshorloge merk „DOXA" met bandje; identiteitskaart C.P.I.M. gen. 20741 ten name van G.L. VLIET.

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op Kamer 5 A. op het Hoofdbureau van Politie.

Geslaagd

Willemstad. — De heer R. A. Römer is geslaagd voor het candidaats examen Sociale Wetenschappen aan de Universiteit te Nijmegen. Wij wensen hem van harte geluk met dit studie succes.

Prof. Donkersloot naar Caracas

Willemstad. — Hedenochtend is prof. Donkersloot na het afsluiten van zijn interessante causerie reeks over de Nederlandse letterkunde naar Caracas vertrokken. Daar zal hij voor de Nederlandse vereniging enkele voordrachten houden. Zondag reist de heer Donkerslooth door naar Paramaribo, waar hij eveneens een voordrachtenreeks zal verzorgen. Op 15 Februari a.s. zal hij met het s.s. „Bonaire" de thuisreis ondernemen.

Prof. Donkersloot verklaarde opgetogen te zijn over zijn bezoek aan de Antillen. Hij verzekerde, dat dit bezoek een diepe indruk op hem heeft gemaakt.

Het „Vrije Volk" over de regeringsverklaring

Een programma dat nog lang niet verwezenlijkt is

In de nacht van 24 op 25 Januari heeft de regering van het autonome Rijksdeel Nederlandse Antillen, bij monde van minister-president Jonckheer, haar lang verbeide regeringsverklaring afgelegd. De niet-ingewijde die dit staatsstuk leest, kan de indruk krijgen dat hier, op de wijze van zovele van dergelijke verklaringen, vanzelfsprekende en overbekende mededelingen worden gedaan. Dat is nu in dit geval niet zo.

Wie op de hoogte is van de situatie hier, kon van de regering vernemen dat het haar ernst is, dat zij meent dat er nu een einde zal moeten komen aan het zorgeloze spel van gemakkelijk regeren van een welvarend landje, aan het weggeven van gunsten en baantjes aan politieke vriendjes, aan het zorgeloos handhaven van sociale achterstanden, die onder de tropenzon, in dit uitermate gezonde klimaat, nooit zo schrijnend opvallen als elders, maar die niettemin bestaan, aldus de correspondent van „Het Vrije Volk" te Willemstad.

Wat de waarde van deze regeringsverklaring als programma is, zal afhangen van regering en Staten. Een programma is er om uitgevoerd te worden. Zal deze regering in staat blijken dit te doen? Op deze vraag is geen antwoord te geven, maar de ernstige wil is er, men is bezield van een jeugdig optimisme; achter de technische onzekerheid van beginners in het regeren, schuilt een grote mate van zelfvertrouwen. Maar het is en blijft een experiment, men zal moeten leren, met vallen en opstaan.

Als politiek, sociaal en economisch document is deze regeringsverklaring bijzonder belangrijk. Men kan in dit stuk vinden met welke problemen de Nederlandse Antillen worstelen. Ze zijn er bijna allemaal stuk voor stuk in opgenoemd. De regering zal aandacht moeten besteden aan de positie, die de Antillen in het koninkrijk innemen sinds de inwerkingtreding van het statuut. Dat wil zeggen, dat men zijn positie nog moet bepalen, of sterker, dat men zich zelf nog zal moeten worden. Deze regering zal mede de basis moeten leggen voor een toekomstige intensieve samenwerking binnen het koninkrijk.

Machtige buurman

Over de goede verstandhouding met de nabuurlanden spreekt de regeringsverklaring eveneens. Ook al zo een moeilijke punt, want ondanks de zeer goede betrekkingen, beschouwt Venezuela deze eilanden toch eigenlijk maar als rare vreemde obstakels in zijn eigen voortuintje, en sinds de zich snel ontwikkelende industrialisatie wil Venezuela zijn olie toch maar liever in eigen land raffineren. De kunst is om de goede verstandhouding, waar economisch ook nog zoveel van afhangt, te handhaven, zonder te veel met het petje in de hand naar de bevelen van de grote buurman te luisteren.

Het volgende probleem dat op een oplossing wacht, is de inwendige structuur van de Antillen. De verhouding tussen het land, dat is de centrale overheid, en de eilanden, speciaal Aruba en Curaçao. Op het ogenblik is deze verhouding bepaald slecht. Er zijn voortdurend conflicten omtrent de bevoegdheden der verschillende overheidsinstanties. Daarbij komt nog dat het land zijn geld van de eilanden moet krijgen, want die innen de belastingen. Een scheiding der belastinggebieden is dan ook een programmapunt van deze regering, die over eigen middelen wil beschikken.

Sociaal program

Dit is alleen nog maar de organisatie van het Bestuur, maar als we denken aan alles wat men hier nog wil invoeren, dan duizelt het ons. Kinderrechters zijn hier niet, aan de bestrijding der jeugdcriminaliteit moet nog begonnen worden. De regering wil meer jeugdzorg, buitengewoon lager onderwijs, zij wil een bureau voor beroepskeuze instellen, cursussen voor landbouw en veeteelt oprichten, allemaal zaken waarzonder een volk als bijvoorbeeld het Nederlandse, zich het leven niet meer denken kan, maar die hier van de grond af zullen moeten worden opgebouwd.

Een erekwestie is het voor deze regering om te komen tot een ouderdomsvoorziening, een der hoofdpunten van het DP-programma. Met een goede arbeidswetgeving is ook nog maar pas een begin gemaakt. Een arbeidsinspectie bestaat alleen nog maar op papier, de regering wil die laten werken. Een dreigende werkloosheid, ten gevolge van onze economie op één been (alleen olie industrie) zal moeten worden voorkomen, door ontsluiten van nieuwe welvaartsbronnen.

En dat is dan nog alleen maar een deel van de lawine van problemen, welke de regering hier opsomt en zich voorstelt aan te pakken of op te lossen.

Dit komt neer op een poging om in vier jaar een achterstand van vijftig jaar in te halen. Natuurlijk kan deze regering dit alles in vier jaar niet bereiken, aangenomen dat zij zo lang zal leven. Maar deze opsomming, die een programma wil zijn, toont een geest van vooruitstrevendheid, groter dan de Antillen ooit hebben gezien.

Het weer

Max. temp. 29.2 C. (83,6 F.), min. 25 C. (77 F.) en gem. 26.7 C. (80,1 F.). Max. wind 18, min. 11 en gem. 15 knopen. Neerslag 0.25 mm, vochtigheidsgehalte 74%. Helder 1, licht bewolkt 15 en bewolkt 8 uur.

Bijzondere jubileum bij de douane

De heer Wagner 35 jaar in dienst van het gouvernement

Willemstad. — In de kamer van de Onder-Inspecteur van Belastingen, de heer Van Werkhoven, in het Douanegebouw, vond gistermiddag een bijzondere gebeurtenis plaats. Temidden van collega's en vrienden is de heer J. A. L. B. Wagner gehuldigd vanwege het feit, dat hij precies 35 jaar in dienst van het Gouvernement was.

De Onder-Inspecteur van Belastingen, de heer A. van Werkhoven, die de heer Mussenden i.v.m. ziekte verving, liet dit gistermiddag dan ook duidelijk uitkomen in zijn toespraak tot de jubilaris. Hierbij zeide hij, dat van de eerste diensttijd van de heer Wagner niet veel meer bekend is. Wel staat vast, dat er niet meer dan vijftig ambtenaren waren, terwijl het korps nu is uitgegroeid tot ruim 300 man. Een bekend feit is, dat de heer Wagner een goed ambtenaar is van het solide soort. Hij is een uitstekend douane-ambtenaar, die weliswaar een beetje streng, doch toch rechtvaardig is.

De heer Van Werkhoven zeide de heer Wagner goed te kennen en de wederzijdse verstandhouding is altijd goed geweest. Zowel op Aruba als op Bonaire heeft de jubilaris gewerkt. De heer Van Werkhoven eindigde zijn speech met de verklaring, dat de heer Wagner een voorbeeld is voor de jongere ambtenaren.

De verificateur Cruger nam hierna het woord namens de douane-ambtenaren. De heer Cruger merkte op, dat de heer Wagner het Koninkrijk heeft zien groeien en met het Koninkrijk het korps. Als ambtenaar staat de heer Wagner bekend als een man, die altijd zijn plicht betracht.

„Er zijn er niet veel meer van de oude garde", zo zeide heer Cruger. „Velen zijn reeds vertrokken. Het korps ziet in U een voorbeeldig ambtenaar en dit is te meer een reden om deze dag niet onopgemerkt te laten voorbijgaan."

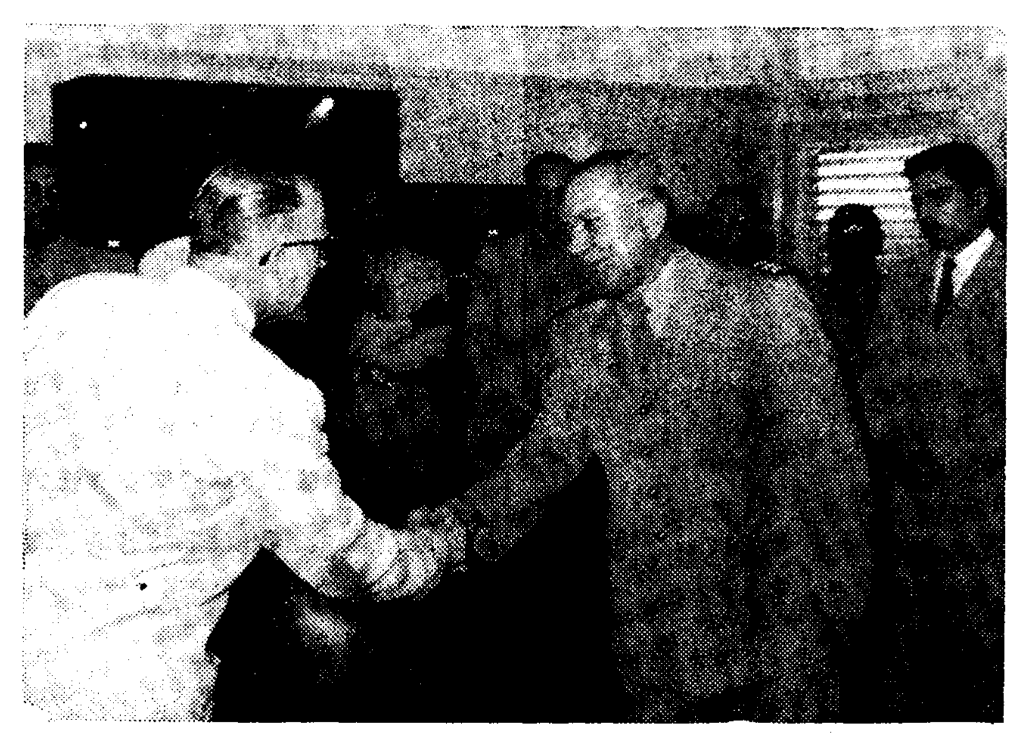
Namens het hele personeel bood hij een prachtige cassette tafelzilver aan.

De laatste spreker was de heer Willem Rivers, ex-leerling, nu collega van de jubilerende ambtenaar. In zijn toespraak uitte de heer Rivers zijn dankbaarheid voor hetgeen hij van de heer Wagner geleerd heeft. „Dank zij de heer Wagner ben ik wat ik nu ben", zeide hij. Spreker stelde de heer Wagner tot voorbeeld voor de jongere korpsleden.

Aan geschenken heeft het de jubilaris gisteren niet ontbroken, evenmin als aan belangstelling. Na de toespraak van de heer Van Werkhoven had de heer Wagner reeds een mooie bouquet bloemen ontvangen uit de handen van mej. Ivonne Isebia.

Ook in de woning van de heer Wagner stroomden de bloemstukken binnen. „Het was jammer, dat de Administrateur van Belastingen, de heer Scholte, niet aanwezig kon zijn, vertelde ons de heer Van Werkhoven. „Edoch, een dringende bespreking belette hem aanwezig te zijn."

Thuis bij de heer Wagner, waar vele vrienden en collega's samenstroomden, heerste een gezellige sfeer. Onder leiding van de heer Jossy Lasten werden enkele liederen gezongen, die de feestvreugde verhoogden. De „Amigoe di Curaçao" biedt de heer Wagner (nogmaals) de beste wensen aan.

De Onder-Inspecteur A. van Werkhoven drukt hier de heer Wagner de hand, na zijn toespraak, gistermiddag in het Douanekantoor gehouden ter gelegenheid van het 35-jarige ambtsjubileum van de heer Wagner. Achter de heer Wagner zijn zoon Robert, die bij de huldiging aanwezig was.

Nieuws van de Leeszaal

Gans, de levensgenieter en Aafjes' bloeiende abrikozen

Een van de meest opvallende verschijningen in de Nederlandse naoorlogse literatuur is zonder twijfel de intense levensgenieter Jaques Gans. Het is een man die, ondanks dit genieten, wellicht terwille ervan, maar zeker tengevolge van zijn genieten het herhaaldelijk aan de stok heeft met ministers, deurwaarders en andere ambtenaren.

Op beminnelijke wijze, niet geheel vrij van enige zelfingenomenheid, anderzijds niet zonder zeltspot berijdt Gans zijn stokpaardjes. Hij laat ze speels dartelen om ze even later aan te moedigen tot een straffe draf. En vooral daar, waar hij ministers, deurwaarders en andere ambtenaren in de buurt van zijn weide weet, geeft hij zijn stokpaardje de sporen en gaat over in een hartstochtelijke, soms wilde galop.

Het is heel wat, dat Gans op het grote hart schijnt te drukken. Op charmante wijze vertelt hij zijn moeilijkheden en belevenissen, hekelt hij mensen en toestanden, schijnt er volkomen mee af te rekenen tot hij in een volgende notie opnieuw zijn paard beklimt om ten strijde te trekken.

Vreemde Gang!

Wanneer men zijn 'Nonchalante Notities' en nu ook zijn 'Nieuwe Nonchalante Noties' leest, ziet men Gans in gedachten zitten: een prettig causeur, een witte (?) krans haar rondom een overigens kale schedel, geheel los van alle conventionele vormen. Hij geniet van een goede sigaar en een goed glas wijn. Zijn schrijven lijkt praten en men verveelt zich niet bij hem. Zijn grote belezenheid geeft hem zo zijn invallen. Het is geen pronkzucht, wanneer hij Franse schrijvers en dichters citeert. De versregels en citaten zijn ergens geborgen in dat grote hoofd en uit de grote hoeveelheid weet hij steeds iets te halen, dat zijn betoog illustreert of kracht bijzet. En altijd opnieuw heeft hij moeilijkheden met ministers, deurwaarders en ambtenaren .In een van zijn notities vertelt hij van de blauwe Maandag, die hij zelf als ambtenaar door bracht. Hij rechtvaardigt daarin zijn standpunt en al ontkomt ook hij niet aan het generaliseren, zelfs als ambtenaar neemt men het gaarne, om dat het Jacques Gans is, die het zegt. Hij is een uitzonderlijke figuur en wil dat zijn. Hij [illegible] met leven wijsheid; hij is de Uilenspiegel van onze dagen; hij haat [illegible]. Huis en haard geeft hij [illegible] voor de onzekerheid van een [illegible] leven. Gans is een vreemde gans. Maar wat hij ook vertelt, of dit is over ministers, deurwaarders, kale stationwachtkamers, wijn uit Frankrijk of Spanje of Portugal, over kaas of verzen, schrijvers of boeken, steeds is het de moeite waard naar hem te luisteren. Het kost U zelfs geen moeite. Want zelfs als hij ernstig is, is hij dit met een glimlach.

Martinus Nijhoff

Liefhebbers van poëzie kunnen zich verheugen in het verzameld werk van de onlangs overleden dichter Martinus Nijhoff. Hiervan verscheen kort geleden het derde deel. Een bespreking van dit werk valt buiten de omheining van deze rubriek en wij willen dan ook met deze aankondiging volstaan.

Honderste Salamander

Geregelde bezoekers van de leeszaal en de boekhandel kennen natuurlijk de Salamanderreeks en de Nimmer Dralend Reeks. Beide reeksen brengen goed geselecteerde romans in een eenvoudige, maar verzorgde uitvoering. Vorig jaar aanschouwde de honderdste Salamander het levenslicht, welk feit met enige feestelijkheid gepaard ging. Kort geleden vierde de Nimmer Dralend Reeks het verschijnen van het vijftigste deel met een bundel verzen van Noord- en Zuid Nederlandse dichters. **Pierre Dubois, Karel Jonckheere en Laurens van der Waals** brachten een representatieve keuze verzen van de dichtersgeneratie tusen de beide wereldoorlogen. Aan Noord en Zuid werd gelijkelijk aandacht besteed. De tijds- en plaatsbepalingen van **'De Facetten van de Nederlandse Poëzie'** komen tot uitdrukking in de ondertitel: **'Van Martinus Nijhoff tot Herwig Hensen'.** Voor liefhebbers een zeer goede bundel voor zeer weinig geld.

Uit het land van de Nijl

Van verskunst naar proza is niet zo'n grote stap, wanneer men deze doet aan de hand van de dichter Bertus Aafjes, die ook in proza goede naam gemaakt heeft. Als dichter immers reeds bekend genoeg door zijn voetreis naar Rome, heeft hij zich ook een vlot stylist getoond in zijn beschrijvingen van Egypte en Palestina. Als perschef van een Nederlands Lunapark vertrok Aafjes kort na de oorlog naar Egypte. Het Lunapark werd een mislukking en gedreven door zijn zucht naar avontuur toog Aafjes alleen op pad om de Oosterse wereld te zoeken en ontdekken.

Nauwelijk ontsnappend aan de dood, belandt hij in een ziekenhuis. Later wordt hij met zijn vrouw opgenomen in de Oosterse gemeenschap, in de diepten van Zuid-Egypte. In zijn nieuwe boek **'Morgen bloeien de abrikozen'**, geeft **Aafjes** een levendige en boeiende beschrijving van zijn belevenissen; daardoor is dit boek een roman geworden, waaruit men — in zijn leunstoel — de geur en kleur kan waarnemen van het land aan de Nijl.

Hella Haasse en haar vader

Een van de bekendste vrouwelijke auteurs van Nederland is Hella Haasse. Men kent haar van de novelle **Oeroeg** en van de historische roman: **Het Woud der Verwachting.** Haar nieuwe boek is een **'Zelfportret als Legkaart'**, waarin zij herinneringen en overwegingen vastlegt uit haar kindertijd, jeugd en heden. Deze herinneringen geven haar en de lezer een grondpatroon, waarin men zichzelf geconfronteerd ziet in een geconcentreerde,

Het schrijven zit haar in het bloed. want achter de naam **van Eemlandt** verschuilt zich Hella Haasse's vader.

Op oudere leeftijd, enkele jaren geleden, heeft de heer van Eemlandt zijn eerste boeken gepubliceerd. En direct met succes! En met verdiend succes, want het terrein waarop de schrijver zich ging bewegen, was zo platgetrapt, dat het moeilijk valt hier eer te behalen. Van Eemlandt heeft echter nieuw leven ingeblazen aan de speurderroman: de **romans policiers** noemt de uitgever ze. Hoewel van Eemlandt vroeger meermalen bijdragen leverde aan courant en tijdschrift, heeft hij niet eerder in boekvorm gepubliceerd. Het mag merkwaardig genoemd worden, dat hij eerst op ruim zestigjarige leeftijd hiertoe kwam. Hij blijkt een grote dosis kennis te bezitten van het politioneel opsporingswerk en is bovendien de kunst meester om aan zijn verhalen spanning en vele momenten van ongedachte ontknoping te geven. De lezer wordt door hem als het ware betrokken in de voorgeschiedenis van het misdrijf en volgt daarna met de recherche de oplossing van het vraagstuk. Hij geeft steeds een heldere probleemstelling, zoekt niet te ver van de werkelijkheid zijn personen en omstandigheden en heeft daarenboven een zeer goede en prettige stijl. Liefhebbers van het genre zijn verrast met deze boeken en zijn naam is voor hen al een begrip geworden. Tot nu toe schreef hij zeven boeken. Niet alle bereiken ze eenzelfde hoogte, maar wel steken ze alle zeven met kop en schouders uit boven het bekende gemiddelde en hij doet op zyn minst niet onder voor internationale bekendheden als Dorothy Sayers, Agatha Christie en zovele andere auteurs van naam in dit genre.

AGENDA

WEST-END:
„Latin Lovers" 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„Sons of the musketeers"; 19.00 en 21.00 uur.

ROXY:
„Sailor of the king"; 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE:
„The last pole"; 20.00 uur

REX:
„Golden Idol"; 20.00 uur

ROYAL:
„Song of Jeronimo"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER:
„La pecadora de la isla"; 20.00 uur.

Wit Gele Kruis.

De nachtdienst wordt deze week waargenomen door Zuster Henriquez-Con, Santa Rosaweg 155 tel. 5006.

Apotheken.

De nachtdienst wordt deze week waargenomen in Punda door Botica Excelsior Herenstraat 4, tel. 2004, en in Otrabanda door Botica Coromoto; Bredestraat 125, tel 3241.

TOM POES EN DE SPIEGELAAR

2127. Het kan vreemd gaan in de wereld. De felle noordenwind, die Waggels helicopter door het luchtruim had voortgezweept bespon af te nemen. De dichte stofwolken, die het landschap het laatste windje aan het oog van de ongelukkige luchtreizigers hadden onttrokken gingen liggen. En nu bleek, dat ze midden in een onafzienbare zandwoestijn waren terechtgekomen. Och ja, van de kou naar de hitte is maar een klein eindje — als men de wind maar mee heeft.

Heer Bommel en Tom Poes waren in een hoge zandheuvel weggeploft en voorlopig waren er slechts enkele ledematen zichtbaar naast het paraplu-scherm van Waggels parasjuut. Doch al spoedig kwam er bewering. Heer Ollie rees enigszins verwilderd, uit de zandmassa omhoog en haalde benauwd adem.

„W-waar b-ben ik?" mompelde hij. „Wat is er gebeurd? We vlogen in een soort vliegtuig naar het Zuiden — als ik me niet vergis......" „Juist!" zei Tom Poes, die onder het paraplu-scherm uit kwam kruipen. „We waren op weg naar het land Fata-Morgana om Uw spiegelbeeld terug te vinden — en zo te zien zijn we aardig Zuidelijk terecht gekomen! Het is hier warm!"

„Ach ja! Dat was het!" riep heer Bommel. „Mijn spiegelbeeld! Zou ik het al terug hebben, denk je?" Hij trok een zakspiegeltje uit zijn zak en sloeg er een korte blik in.

„Niets!" riep hij smartelijk. „Niets te zien! Heb ik daarvoor mijn leven gewaagd? Heb ik daarvoor met vaste hand door een vliegende storm gevlogen? Hoe erg moet een heer dan beproefd worden om zichzelf in de spiegel te kunnen zien?"

Tom Poes wilde iets zeggen, doch op dit moment klonk er een kakelend gelach vanachter de zandheuvel vandaan en een bekende stem riep: „Nog veel meer, dat is duidelijk! je bent nog steeds een spiegelaar!" Het was de dwerg.........

Hedendaagse problemen op het Franse toneel

Brillante causerie van pater Carré O.P.

(Van onze correspondent te Amsterdam)

De Amsterdamse Bachzaal herbergde ...er dagen de en masse opgekomen ...en van de Alliance française, de afdeling Amsterdam van het Genootschap Nederland - Frankrijk en de Amitiés catholiques françaises, die anderhalf uur lang geboeid geluisterd hebben naar de brillante causerie van pater Carré over het hedendaags toneel in Frankrijk. De spreker, die uit hoofde van zijn werk voornamelijk verkeert in universitaire- en artistenkringen, bleek een uiterst kritisch en wijs beoordelaar te zijn van de geestelijke stromingen, welke onder onze ogen tot leven komen en hun uitdrukking vinden op de planken der seuze theaters. De tijd, dat er maar één onderwerp voor de toneelschrijver bestond: „l'Amour" is naar zijn mening voorbij. Grotere problemen kwellen de tegenwoordige mens: de vraag naar de zin van het leven, het wezen van goed en kwaad, God en duivel, rondom het geweten.

Het begin van die kentering ziet hij in 1942, toen te Parijs Claudel's: „Soulier de satin" volle zalen trok. Het kan niet zonder diepe zin zijn, dat dit stuk, reeds veel eerder geschreven, eerst onder de tragische oorlogsomstandigheden een publiek vond, dat rijp was voor het gestelde probleem. Kort daarop volgde t/n: „Le maître de Santiago" van Henry de Montherlant en „Un homme de Dieu" van Gabriel Marcel. Als aanhangers van deze levensbeschouwing noemde pater Carré „Le diable et le bon Dieu" van Jean Paul Sartre en „Le profanateur" van Th. Maulnier, waarin de duivel het voornaamste personage is.

Spreker behandelde vervolgens de vraag hoe de schrijnende actualiteit van duivel en God in het hedendaagse toneel te verklaren is. Een modeverschijnsel? Voor niet!

Daarvoor grijpen de problemen de mens te fel in zijn diepste wezen. De denkende mens kan niet meer ontkomen aan deze vragen. Zij zijn een voortdurende kwelling van elke bewust levende en daarom vinden zij onvermijdelijk hun expressie en echo op het toneel welks roeping het is de mens met zijn eigen problemen te confronteren.

Sartre's „Le diable et le bon Dieu" is een afschuwelijke, doorlopende blasphemie. Wat daarin tegen God en godsdienst tot uiting komt is huiveringwekkend van menselijke verdoling. Zulke stukken zijn beslist af te wijzen omdat ze door en door gevaarlijk zijn. Maar al is het onder alle omstandigheden te verwerpen, wanneer het toneel andermans overtuiging en geloof in het hart raakt, toch is dat — als dialoog tussen goed en kwaad — te verkiezen boven de dodelijke onverschilligheid, waarvan Se. de Beauvoir getuigt in haar bekende woord: „Of God in de hemel leeft of niet, dat is voor de mens van geen belang"

Het blasphemisch toneel heeft geen zin; het is een al te gemakkelijke triomf die geen stand houdt. Men kan God niet treffen in beelden door mensenhand gemaakt. Wie Hem wonden wil, heeft daartoe slechts Zijn beeld ter beschikking, dat Hijzelf vormde: de mens. Sartre's stuk vergrijpt zich aan God omdat het de mens berooft.

Daartegenover staat het toneel, dat de gelovige overgave aan God tot thema heeft, zoals bijvoorbeeld Bernanos' „De dialogue des Carmélites". De volwassene in Christus ziet God recht in de ogen en doet zijn keuze. Het is moeilijk zulke stukken te schrijven, maar ze zullen komen en moeten komen. Niet ter wille van het toneel, de kunst, de literatuur, maar om de mens zelf, want zoals François Mauriac het uitdrukt: „Ce n'est pas le théâtre qui est important, mais le vide en nous qu'il peut combler."

Pater Carré besloot zijn interessante voordracht met de wens dat het moderne toneel de dialoog tussen gelovigen en niet-gelovigen moge voortzetten, omdat dan ook daar de waarheid wordt gepredikt, die de dood betekent voor de verderfelijke onverschilligheid.

Koninklijke gift

's Gravenhage. — De Nederlandse Vereniging van Suikerzieken heeft van H.M. de Koningin en Z.K.H. prins Bernhard een belangrijk bedrag ontvangen ten behoeve van haar werk.

De komende generatie

Gij draagt geen hoed. Gij
draagt geen kousen.
Geen hemd draagt gij en geen japon.
Op uw staalblauwe derrière
Weerspiegelt zich de middagzon,
Terwijl gij langzaam en eerbiedig,
Onhygiënisch maar oprecht,
Een ongelooflijk aantal eitjes,
O bromvlieg, in mijn biefstuk legt.

Waar blijven de penningen?

Wiesbaden. — De bond van belastingbetalers in Hessen heeft de afgevaardigden van Hessen in de Bondsdag opgedragen 'n onderzoek in te stellen naar de verdwijning van geheime fondsen van de vroegere Duitse ambassade in Turkije. Het betreft hier een bedrag van ongeveer een millioen mark die op naam van de vroegere ambassadeur in Ankara. Franz Von Papen, was gestort op een Zwitserse bank.

Volgens bepaalde inlichtingen zou von Papen dit bedrag kort geleden **hebben opgenomen.**

De bond van belastingbetalers verklaarde er evenwel van overtuigd te zijn, dat het geld in de schatkist van de federale republiek is terechtgekomen.

Een cigaretje om de spanning weg te werken. Het was een zenuwslopende laatste ronde van het te Amsterdam gehouden biljarttournooi. Nationale titel hoofdklasse drie banden. Pompeus (links) werd eerste met een algemeen gemiddelde van 0.825 en Stikkelman (rechts) tweede met een gemiddelde van 0.776.

Einde staat van oorlog tussen Polen en W.-Duitsland

Parijs. — De Poolse regering besloot de staat van oorlog met Duitsland te beëindigen — aldus is door Radio Warschau gisteren medegedeeld. De Poolse regering zond een voorstel hiertoe aan het parlement, in welk voorstel de regering verwijst naar het Russische decreet van 25 Januari, waarbij de staat van oorlog met Duitsland wordt opgeheven en verklaard wordt dat hierdoor „nieuwe mogelijkheden worden geschapen om te komen tot een accoord over het belangrijkste Europese vraagstuk".

De Poolse regering acht normalisering van de betrekkingen met West Duitsland mogelijk. Met Oost Duitsland bestaat reeds een „vrienschappelijke samenwerking in het belang van beide landen". — aldus het opgevangen radiobericht.

Raket (met oog) doet alles alleen

Parijs. — Het grote Franse avondblad „France Soir" verklaarde, dat de Franse luchtmacht reeds enige tijd bezig is met proefnemingen met een raket, die zelf haar doel opzoekt en die met een snelheid van 2000 km per uur van een vliegtuig kan worden afgevuurd om vijf kilometer verder haar doel te raken. De raket is uitgerust met een „electronisch oog", dat de raket op haar doel richt, zonder dat er enige radiografische besturing aan te pas komt. Op het ogenblik, dat de raket haar doel in de lucht raakt, wordt het „electronisch oog" weggeschoten om vervolgens aan een klein valscherm op de begane grond terug te keren, klaar om opnieuw in een andere raket te worden gebruikt.

Als loodsen staken

Antwerpen. — Door een staking van twee dagen van 120 Belgische rivierloodsen is het in- en uitgaande scheepsverkeer in Antwerpen tot de helft van het normale teruggebracht.

De loodsen zijn in staking gegaan, omdat een loonsverhoging, die hun met terugwerkende kracht het vorig jaar door de regering was toegezegd, nog steeds niet is verleend.

China erkent Napel's onafhankelijkheid

Katmandoe. — De minister van buitenlandse zaken van Nepal, Regmi, heeft meegedeeld, dat China de onafhankelijkheid en souvereiniteit van Nepal heeft erkend. Nepal zou spoedig „vriendschappelijke en diplomatieke betrekkingen" met China hebben. Regmi voegde eraan toe, dat „Nepal nooit nader tot enig land kon staan dan tot India".

DE ENGEL VAN SAN FRANCISCO

door CLARENCE B. KELLAND

(vert. uit het Amerikaans door H. DE GRAAFF)

Anneke was niet uit het veld geslagen. Ze had zoiets verwacht. Het lag voor de hand dat Ralstons nieuwsgierigheid geprikkeld zou worden door het succes van H. Wattles, en dat hij zou willen weten wie die vrouw was, en hoe ze aan haar inlichtingen kwam."

„We moeten een poosje niets ondernemen," zei Anneke. „Je moet voorlopig niet bij Jason Means komen. H. Wattles duikt onder tot de zaak zo'n beetje vergeten is."

„H. Wattles kan beter voorgoed onderduiken," zei Hephzibah.

Later op de middag, toen de schemering reeds gevallen was, werd er op de achterdeur van het huisje geklopt. Hephzibah deed open en zag John Slack voor zich staan. Hij groette niet, en zijn houding was op het onbeschofte af.

„Ik wil haar spreken, zei hij.

„Wie?"

„Die meid waarvoor je werkt."

„Zij wil jou niet spreken, dus maak maar rechtsomkeert."

„Ik raad haar aan me binnen te laten," zei John Slack. „Ga haar waarschuwen, of ik rammei de deur tot de buren komen kijken."

„Jij blijft daar staan!" beval Hephzibah toornig. Ik zal haar zeggen dat je er bent."

„Zeg haar maar dat ik blijf tot ze me gesproken heeft", zei Slack grimmig.

Hephzibah liep kaarsrecht naar de salon. „Die John Slack is er. Hij probeert herrie te schoppen en zegt dat hij je spreken wil. Als je 'm niet binnenlaat, zegt hij, breekt hij de boel af."

„Laat hem dan binnen," zei Anneke.

Als deze man gevaarlijk voor haar kon worden, dan wilde ze het gevaar onder ogen zien. Ze stond rechtop en kalm midden in de kamer, zonder enige vrees te tonen. Hephzibah liet John Slack binnen. Mogelijk maakte haar schoonheid en statige houding indruk op hem, maar hij liet het niet merken.

„Wat heeft dat te betekenen?" vroeg Anneke.

„Dat je me op straat gezien hebt", zei Slack. „Daarom kom ik."

Anneke haalde haar schouders op. „Zeker, ik heb jou gezien. En wat zou dat? Je laat me zo koud als ijs."

„Ik ben bang dat je over me kletsen zal tegen je rijke vrindjes."

„Over wezens zoals jij praat ik niet."

„Daar wil ik dan toch wel eerst zeker van zijn," gromde hij.

„En hoe wou je dat in het vat gieten?"

Slack lachte gluiperig. „Door een overeenkomst met je aan te gaan," zei hij. „Ik wil niet dat de mensen horen dat ik in de stad ben. En jij hebt zelf iets dat je niet graag van de daken zou verkondigen."

„Je bent een onbeschofte vent," zei Anneke, terwijl ze haar hoofd in de nek wierp.

„En wat zou dat? Je vertelt aan geen mens dat ik in San Francisco ben, dan zal ik m'n mond houden over die meid van jou die in het zwart rondloopt. Ik denk niet dat je er happig op bent dat iemand dat te weten komt. Anders zou je niet zo achterbaks doen." Hij keek haar loerend aan. „Afgesproken?" vroeg hij.

„Ik maak geen afspraken met u, mijnheer Slack," zei ze trots. „Uw aanwezigheid of die van uw compagnon interesseert mij niet. Ik heb er hoegenaamd niets mee te maken."

„Arnold is in Arizona," zei Slack.

„En ik hoop dat de Indianen hem scalperen," zei Anneke...... „Hepzibah, laat deze man uit."

„Uit de hoogte doen, hè," zei Slack. „Maar mij houd je niet voor de gek. Ik denk dat we elkaar wel snappen."

„Hepsie!" zei Anneke.

„Vooruit jij," zei Hephzibah.

John Slack grijnsde vals en volgde Hephzibah naar de achterdeur. Hij ging naar buiten en verdween in de vallende duisternis. Hephzibah keerde terug naar de salon.

„Hij is weg," zei ze, en bleef wachten.

„Ik wou dat hij voorgoed weg was," zei Anneke, en ze was erger ontdaan dan ze wilde laten merken.

„Zover zijn we nog niet," zei Hephzibah grimmig. „Er is maar één manier om voorgoed van die vent af te komen — en dat is een flinke tik op zijn hoofd"

HOOFDSTUK 11

Anneke wijdde zich geheel en al aan genoegens — fuifjes, de harddraverijen, bijgewoond in gezelschap van andere jongelui, diners in Cliff House. Ze verwierp iedere gedachte aan zakendoen. Het was een voorzorgsmaatregel. Ze wilde dat de mensen H. Wattles vergeten zouden. Bij de talrijke wilde speculaties die gaande waren in spoorwegen en mijnen, rekende ze er op dat men spoedig zijn nieuwsgierigheid naar de mysterieuze figuur vergeten zou.

Haar populariteit nam voortdurend toe. Men verkeerde graag in haar gezelschap; ze werd besproken en bewonderd, maar ze gedroeg zich aldoor zo bescheiden, zo natuurlijk en vriendelijk, dat zelfs de minder mooie jonge vrouwen niet jaloers op haar konden worden.

Mevrouw Ralston was haar nog meer toegenegen dan voorheen. De oudere dame scheen behagen te scheppen in haar beschermelinge, en tussen haar beiden ontstond een vertrouwelijkheid, die veel weg had van die tussen een tante en een toegewijde nicht. Zij winkelde met mevrouw Ralston, ze ging met haar uit rijden, en dikwijls liep ze het grote huis op Rincon Hill binnen. En omdat ze op zo goede voet stond met de vrouw van de grote bankier, waren ook de andere rijpere vrouwen in San Francisco vriendelijk tegen haar, en werd zij doorgaans gevraagd bij gelegenheden waar jonge meisjes anders gewoonlijk niet verschenen.

Ralston zelf behandelde haar als een soort dochter; hij toonde zich altijd in haar geïnteresseerd, en mocht graag wat vrolijk met haar babbelen. Het lag voor de hand dat haar bekoorlijkheid hem aantrok, maar zijn genegenheid voor haar was meer dan alleen die voor een knap en jeugdig meisje. Hij vond haar verstandig en soms bemerkte hij dat ze 'n buitengewoon scherpe opmerkingsgave bezat. Niet dat ze voor geleerd probeerde door te gaan, maar ze was verstandig op een bescheiden manier, en bezat een geestigheid die hem voortdurend prikkelde.

(Wordt vervolgd)

LIBANON, Arabisch land met Christelijke trekken

De twee universiteiten van Beiroet scheppen zowel kansen als problemen

De hoofdstad van de Arabische republiek Libanon, Beiroet, toont een sterk Westerse inslag. De stad ligt in een weelde laagvlakte, tussen de blauwe wateren van de Middellandse Zee en de hellingen van de befaamde berg, die de republiek zijn naam heeft geschonken.

(Van een bijzondere correspondent)

Beiroet, de hoofdstad van de Arabische republiek Libanon, is een Oosterse stad, maar ook een stad, die aan de oppervlakte zoveel Westerse aspecten biedt, dat men er zich als Westerling dadelijk thuis voelt. De taxichauffeur is er meester van de straat en hij houdt zich klaarblijkelijk aan deze twee stelregels: de claxon in zijn wagen is er om gebruikt te worden en de wagen vóór de zijne is er om ingehaald te worden. Zijn rijvaardigheid is groot, maar hij behandelt zijn wagen zonder enig mededogen. Het aantal luxueuze Amerikaanse wagens, dat men in de straten ziet rijden, is onwaarschijnlijk groot en dat maakt het contrast met een ander, ditmaal typisch Oosters aspect des te feller. Overal in Beiroet doen niet alleen de professionele bedelaars een beroep op de barmhartigheid van de voorbijgangers, maar vooral ook de werkelijk ongelukkigen, zij, die geslagen zijn door blindheid, misvorming, ziekte en ellende. Nergens kan men het echt menselijke leed hier ontlopen. Het ligt er zichtbaar op straat als een schokkend beeld van menselijke smart en men ontkomt niet aan de indruk, dat wij in het Westen ons misschien wel eens wat te goed hebben georganiseerd, zodat deze ellende buiten het gezichtsveld van ons dagelijks leven is geschoven. Temidden van de andere Arabische staten neemt de Libanon een heel bijzondere plaats in en wel in de eerste plaats, omdat het een uitgesproken Christelijk merkteken draagt. De gebondenheid van het openbare leven aan de religieuze structuur van het land komt misschien het best tot uiting in de erkenning, dat geen enkel staatsbezoek aan de Libanon compleet is zonder een officiële receptie bij de patriarch der (rooms-katholieke) Maronieten, de grootste groep Christenen in het land.

Men heeft openlijk aanvaard, dat de Libanese president altijd een Maroniet moet zijn en bij de verdeling van belangrijke posten blijft het lidmaatschap van een bepaalde religieuze groep een belangrijke factor. De toevloed van Arabische vluchtelingen uit Palestina en vooral ook de Mohammedaanse politiek uit de laatste jaren van wat de Libanezen „de Franse bezetting" noemen hebben er toe bijgedragen, dat de Mohammedaanse invloed bijna opweegt tegen de Christelijke. De verhouding moet ongeveer half om half zijn, maar dan toch zo, dat de Christelijke positie enigermate overheerst. Over het algemeen wordt gezegd, dat de groep der Armeniërs, ongeveer tien procent van de bevolking, in deze strijd om de meerderheid (het Armenisch is in Beiroet na het Arabisch en het Frans zeer duidelijk de derde volkstaal) juist de doorslag geeft ten gunste van de Christelijke groepen.

Ten opzichte van de buitenwereld is de eenheid van de Christelijke groepen onwrikbaar, maar inwendig gezien vormen de indeling van en de onderscheidingen in de Oosterse kerken een zeer ingewikkeld geheel. Alleen bijzonder goed ingelichte personen kunnen dit complex tot klaarheid brengen.

Drie Patriarchen

Naast de patriarch der Maronieten vindt men in Beiroet nog twee katholieke patriarchen, beiden prinsen van de Roomse Kerk, Z. Em. Kardinaal Tappouni, patriarch der Syrische katholieken, en Z. Em. Kardinaal Aghadjanian, patriarch van de katholieke Armeniërs. In persoonlijke gesprekken met beide kardinalen bleek ons, dat zij dankbaar zijn voor de wijze, waarop de katholieken in Nederland hen door het Apostolaat der Hereniging helpen. Dit is geen lege fraze. Kardinaal Tappouni heeft persoonlijk vrienden in ons land en kardinaal Aghadjanian kent de missie-activiteit van de Nederlandse katholieken uit eigen aanschouwing.

Naast de Maronieten, Syriërs en Armeniërs vindt men in de Libanon nog een grote groep katholieken van de Byzantijnse ritus, Melkieten, zodat practisch alle groeperingen van de niet-Latijnse ritus, met uitzondering misschien van de Alexandrijnse ritus, vertegenwoordigd zijn. Bovendien is er dan nog een groep Christenen, die zich van Rome heeft afgescheiden.

Over geheel het Nabije Oosten, dus ook in de Libanon, liggen de centra verspreid van de Latijnse ritus, centra waar wij Westerlingen ons nog het best thuis voelen. Het zijn vooral de paters Franciscanen die in dit opzicht een eeuwenoude traditie handhaven. Waar men als Westers pelgrim ook komt, men vindt bij hen altijd een hartelijke gastvrijheid.

Maar wat ons nog meer is opgevallen, is de behoefte, die de Oosterse christenen hebben aan Westers afgestudeerde theologen. Er is in de Libanon een probleem, dat nijpender en nijpender wordt, nl. het probleem van de intellectuele vorming der clergé. Er zijn talloze centra waar de culturele ontwikkeling van de leken die der priesters overtreft, vooral in de Libanon met de twee universiteiten van Beiroet.

Veld van apostolaat

Wanneer de funeste gevolgen van dit probleem niet met kracht worden ondervangen zou dit alles een rampzalig verloop kunnen krijgen. Onze Nederlandse paters Assumptionisten in Charfé vervullen in dit opzicht een niet genoeg te waarderen rol en iedere Nederlander zal in bewondering komen voor de taaie vasthoudendheid waarmee zij zich aan hun taak wijden. Maar dezelfde behoefte aan goede professoren kan men ook elders treffen en het is vaak roerend te zien hoe met alle kracht wordt getracht de opleiding van de geestelijkheid te perfectionneren, meestal door het aantrekken van krachten die in het Westen universitair zijn geschoold.

Hier ligt een veld van apostolaat, voor de hereniging der kerken van enorme betekenis, want deze hereniging der kerken vraagt om hulp uit het Westen, doch veronderstelt de wil dat men die hereniging niet gelijk stelt met een Latinisering van het Oosten.

Wij spraken reeds over de twee universiteiten in Beiroet, die de Libanon in dit deel van de wereld een unieke positie verschaffen. Een groot deel van de Arabische intelligentsia wordt hier gevormd. Vooral de Amerikaanse universiteit telt veel studenten uit de naburige landen en de invloed, die hiervan uitgaat, zou op de duur van enorme betekenis kunnen zijn.

De Amerikaanse universiteit is begonnen als een school van Amerikaanse zendelingen op het einde van de vorige eeuw. Zij heeft zich nu ontwikkeld tot een machtig gebouwencomplex, dat omgeven wordt door een schitterend aangelegde tuin, waar men een prachtig gezicht heeft op de Middellandse Zee. De katholieke universiteit St. Joseph, onder de zeer deskundige leiding van de paters Jezuïeten, maakt een soberder indruk, maar uit gesprekken met de pater bibliothecaris werd ons duidelijk, dat hier een intensiteit van wetenschappelijk werken wordt gevonden, die de vergelijking met elke katholieke universiteit in het Westen kan doorstaan.

De bezoeker van de Libanon, die geen economisch expert is, vraagt zich doorlopend af, hoe het mogelijk is, dat in een land als dit zoveel Amerikaanse wagens kunnen rijden. Er is een aanzienlijke fruitteelt en ook het tourisme neemt een steeds wijdere vlucht, maar daarmee is het raadsel nog niet volledig opgelost. Misschien, dat het juiste antwoord alleen te vinden is in de hogere regionen van regeringskringen, waar wij geen toegang hebben gevonden.

Bergen en zee

Over dat tourisme is nog wel het een en ander te zeggen. De Libanon is een ideaal touristenland. Van jaar tot jaar wordt het aantal diergenen, die in de zomer verfrissing in de bergen zoeken, groter. Beiroet, zo verzekerde men ons, lijkt dan een uitgestorven stad.

Ook de omliggende staten zenden in die maanden reeds vele touristen die voor weken lang de hete woestijnen van Syrië, Irak en Jordanië ontvluchten en hun vacantie doorbrengen in de bergen van de Libanon.

De mogelijkheden welke op dit gebied hier nader, kunnen worden ontwikkeld lijken bijna onbegrensd door de wonderlijke combinatie van Middellandse Zee en bergen, Libanon en Anti-Libanon, en men kan dit plotseling beseffen, wanneer men in de flinke warmte dan plotseling enkele wagens met particulieren de hoek om ziet schieten volledig uitgerust voor enkele ski-tochten in de bergen.

De Huwelijksautomaat: een echtgenoot of echtgenote voor ƒ 1.— N.A. crt. In de Duitse stad Lubeck bevindt zich het nieuwste op dit gebied van huwelijksbemiddeling. Achter de ruitjes van een gewone trek-automaat staan kaarten, waarop een paar details van een lid van de andere kunne staan vermeld. Iemand die een vriend(in), een man of een vrouw zoekt, gooit 2 Marken in de gleuf en drukt op een knop, hij kan dan het vakje van zijn keuze opentrekken en hieruit een brief halen, waarin alle antecedenten benevens een foto van de op de kaart vermelde persoon staan opgesomd. Naam en adres, tegen verdere betaling, uiteraard, zijn te verkrijgen bij de eigenaar van de automaat.

AMIGOE VAN DE JEUGD

INEKE'S DROOM

Het gebeurde op een prachtige, stralende dag in Juli. Veel kinderen waren met vader of moeder uit wandelen, want het was Zaterdagmiddag.

Eén kindje was er dat helemaal alleen ging wandelen. De moeder van dat kindje lag in het ziekenhuis. Ineke, zo heette het meisje, wilde moesje zo dolgraag 'n paar bloemetjes brengen. Maar ze had geen geld om ze te kopen. En nu had zij een mooi plannetje bedacht.

Wanneer zij heel hard doorstapte, kwam ze vast en zeker aan een wei waar heel veel bloemen stonden. Er waren boterbloemen en meizoentjes en vast ook grote margrieten. Ineke had al heel ver gelopen toen ze die grote wei vol bloemen zag. Wat een prachtige bloemen waren dat! Ineke plukte een grote ruiker. Zó groot, dat ze hem bijna niet meer dragen kon. Daar zou moeder vast heel blij mee zijn!

Met haar beide armen vol bloemen ging Ineke in het gras liggen om even uit te rusten. Ze was ook zó erg moe geworden! Haar oogjes vielen langzaam toe en toen hoorde Ineke de bloempjes onder elkaar praten. Wat een fijne stemmetjes hadden ze toch! Ze vroegen, waarom Ineke zoveel bloemen was komen plukken. Ineke vertelde van haar zieke moesje in het ziekenhuis. Toen riepen de bloempjes: „Neem mij ook mee. Ik wil je moeder ook een plezier doen. Mij zal ze heus mooi vinden."

Maar er was een mooie, grote margriet, die volstrekt niet geplukt wilde worden. „Ik ben veel te mooi, om in een ziekenhuis te verdorren", zei ze. En zij rekte haar gele kopje en draaide haar witte bloemenrokje naar de zon. Zij was mooi, dat was waar; maar moest ze daarom zo verwaand zijn? „Kijk eens naar mij", zei ze; „ben ik niet de mooiste van jullie allemaal?"

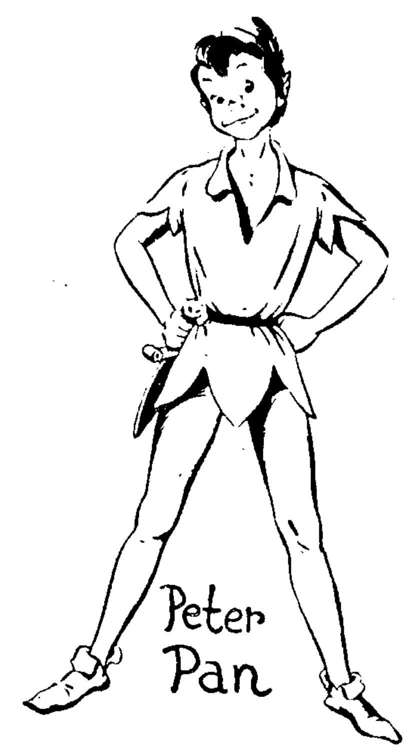
Terwijl ze dit zei, gebeurde het. **Een grote man kwam door** de wei gelopen. Hij keek helemaal niet waar hij trapte en zette zijn voet pardoes op de verwaande margriet. „Au, au!" riep ze nog, maar lag toen al platgetrapt op de grond. Ineke had toch medelijden met haar en wilde ze juist oprichten, toen zij werd opgetild en wakker schrok in vaders sterke armen. Waar was nu de grote margriet? Ineke zag haar nergens. Ze moest het wel gedroomd hebben.

Vader was eerst een beetje boos, omdat Ineke zover was weggegaan. Maar toen hij hoorde voor wie zijn meisje al die bloemen had geplukt, was hij toch ook wel blij.

Vlug werd Ineke achter op de fiets gezet en samen reden zij naar moesje in het ziekenhuis. Dat moeder blij was met zulk een fijne bos bloemen, kun je je zeker wel voorstellen.

TEKEN CURSUS

Beste meisjes en jongens, er is een nieuwe en geestige tekenfilm in kleuren van Walt Disney in de bioscooptheaters te zien: „Peter Pan". Peter is een vrolijke en avontuurlijke jongen, die met een meisje Wendy en haar twee broertjes de meest fantastische avonturen beleeft. En nu gaan we een serie tekenschetsen maken uit deze plezierige en muzikale tekenfilm.

Het is ondoenlijk om ineens de vele wederwaardigheden van Peter Pan met de dochter van de heer en mevrouw Van Dalen, Wendy en haar broertjes, met Rinkelbel, het elfje, met de piratenkapitein Haak, met prinses Morgendauw en vele andere personen, te vertellen. En de lachende krokodil niet te vergeten!

Wij zullen daarom elke week, telkens een gedeelte van het verhaal en een daarbij passende afbeelding brengen, welke jullie dan kunnen tekenen en kleuren. Vandaag probeer je alvast maar Peter Pan te tekenen.

Nu vervolgen we dan met het moderne sprookjesverhaal van Peter Pan, uit de tekenfilm van Walt Disney, waar wij het vorige week over hebben gehad: Peter, het fabelachtige jongetje, dat vliegen kan.

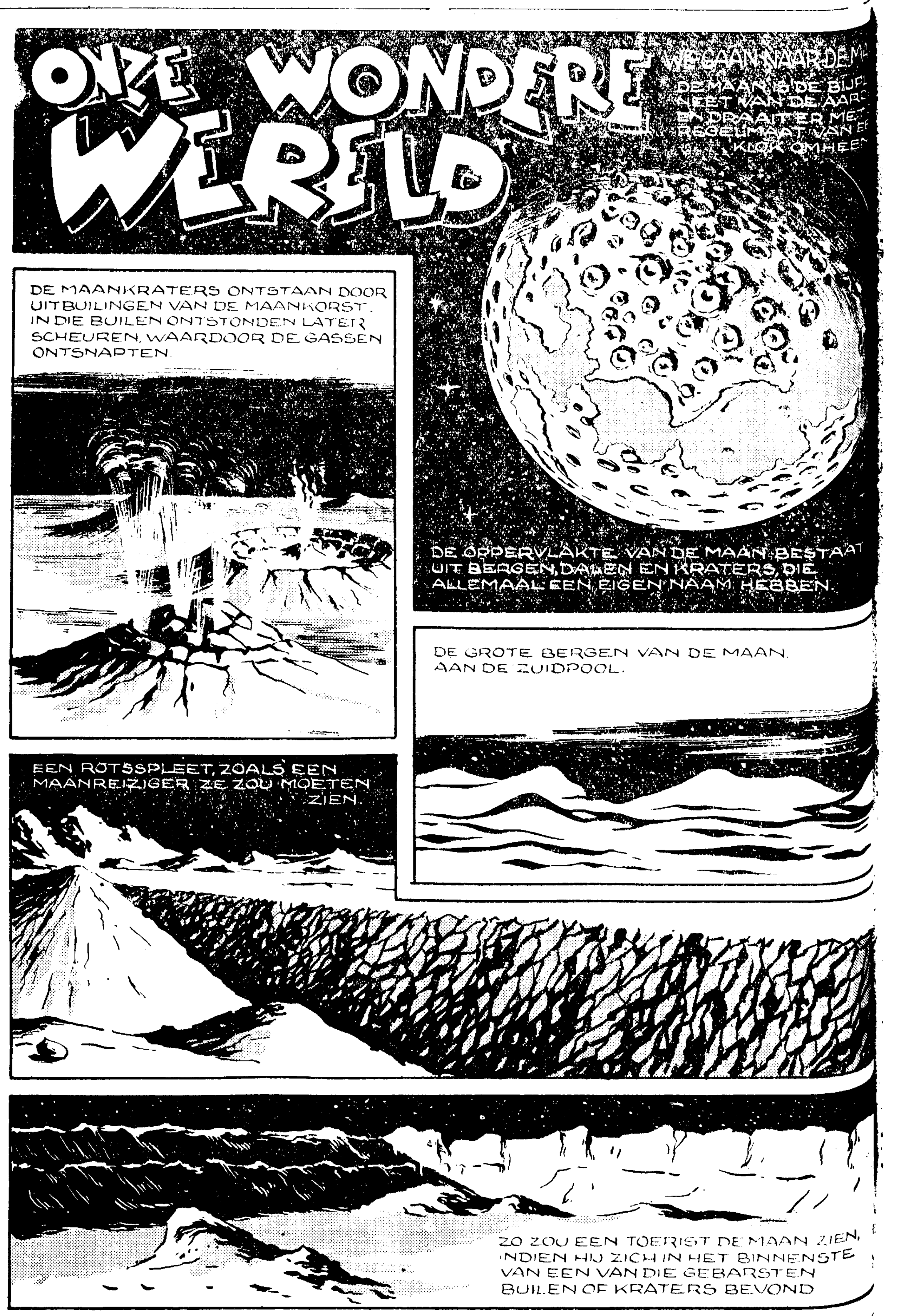
De familie Van Dalen bewoonde een groot huis te Londen en zij hadden drie kinderen, een meisje Wendy en de kleinere jongetjes Jan en Chieltje. 's Avonds, voor het naar bed gaan, vertelde Wendy haar broertjes over Peter Pan en zijn wonderland Fantasië. Zij hadden ook een grote trouwe hond Makkie, welke de dienstmeid was voor de kinderen.

Peter Pan kwam 's avonds uit

Fantasië gevlogen, begeleid door het elfje Rinkelbel, om naar de vertellingen van Wendy te luisteren.

Ziezo, dit zijn de meeste hoofdfiguren, waar jullie mee kennismaken. Wendy is nogal moeilijk te tekenen; let vooral op de gebogen houding, want ze staat niet geheel rechtop op onze afbeelding.

GELUKKIGE HANS

Het paard was zo vriendelijk op de weg te blijven staan. En dat was maar goed ook, want ineens stond daar een oud boertje, dat lachte.

„Maar Hans, wat doe je nu? Ga je paard rijden? Dat is toch niks voor jou."

„Dat merk ik ook", lachte Hans alweer. „Ik dacht er vlugger mee thuis te zijn. Dat koebeest van u lijkt me heel wat makkelijker. Kunnen we niet ruilen?"

„Als je het graag wilt, nou vooruit dan maar!"

„Dolgraag!" lachte Hans. „Wat zal moeder opkijken, als ik met zo'n mooie vette koe thuis kom."

Hij groette de boer en trok zijn koetje mee over de lange weg. Maar het leek wel of het koetje voelde, dat het niet naar stal ging. Het beest ging steeds langzamer lopen, zodat Hans steeds harder moest trekken. Hij probeerde de koe van achteren op te duwen. Maar dat had geen ander gevolg, dan dat hij een flinke trap van het beest kreeg. Haha, daar lag Hans weer in het gras met zijn benen in de lucht.

„Dat is nou niks aardig van je!" lachte Hans. „Moet je eens kijken naar de jongen, die daar aankomt. Die duwt een varken in een kruiwagen voort. Dat is even gemakkelijk! Waarom zal ik me zo moe maken met het voorttrekken van een koe, die niet wil."

En Hans riep de jongen naar zich toe.

„Willen we ruilen? Jij de koe en ik de kruiwagen met het varken?"

De jongen keek Hans eens aan. Maar die lachte zo vriendelijk, dat de jongen niet anders kon denken, dan dat hij het echt meende.

„Nu, als jij dat zo graag wilt, ik vind het goed. Als je straks maar niet komt zaniken en huilen, dat je spijt van de ruil hebt?"

Hans huilen? Neen, dan kende die jongen Hans niet. Met het gelukkigste gezicht van de wereld nam hij de kruiwagen over en kruide er weldra mee over de zonnige weg.

En maar weer zingen! Dat was iets, dat gelukkige Hans nooit laten kon. En hij keek naar de zon en naar de bomen en de bloemen, of hij nergens aan te denken had. En toch vroeg dat varken zijn aandacht. Want ineens, daar had je het al. Rommeldebommel, daar rolde het varken schreeuwend de kruiwagen uit.

„Dat is mijn eigen schuld!" riep Hans meteen uit. „Als het beest zich maar niet bezeerd heeft."

Aan het schreeuwen dat het varken deed, zou je wel denken, dat het heel erg met hem was. Maar het vervelendste was nog, dat het niet meer in de kruiwagen wou. Hans trok en rukte, duwde en rolde, maar het varken kwam niet in de kruiwagen.

„Wil het niet erg?" klonk er plots een stem naast hem.

Al een poosje stond een jongen met een grote eend in zijn armen belangstellend toe te kijken."

Nu zag Hans hem ook. En meteen viel het hem op, dat die eend zo rustig in de armen van de jongen lag. Dat was toch heel wat anders dan zo'n onwillig varken.

„Zullen we ruilen?" stelde Hans voor.

„Ruilen?" herhaalde de ander. De jongen met de eend voelde er dadelijk voor. Die zag wel, dat hij er voordeel bij had.

„Als jij het graag wil", zei hij.

Natuurlijk wou Hans graag. Een minuut later liep hij zingend met de eend in de armen naar huis. Dat was pas een goede ruil geweest. Het beest was zo mak en zo rustig, zo zou hij wel uren kunnen lopen. En thuis. ... wat zouden ze geen voordeel van zo'n prachtige eend hebben. Steeds maar van die grote eieren! Die zouden ze laten uitbroeden en dan kregen ze een heleboel kleine eendjes!

Wordt vervolgd.

Hoogste toren van Nederland

Kunnen jullie zo ineens vertellen welke toren wij bedoelen, en hoe hoog die is? Niet precies — nu, dan zullen wij het even vertellen? Het is namelijk 700 jaar geleden, dat de eerste werkzaamheden waren begonnen voor de bouw van de Domkerk te Utrecht. De Domtoren is tot de bovenste omgang 95 meter hoog en tot aan het puntje van de windwijzer 112 meter. Uit de bovenste koepel, 500 treden boven de begane grond, heeft men een prachtig vergezicht, dat zul je wel kunnen begrijpen.

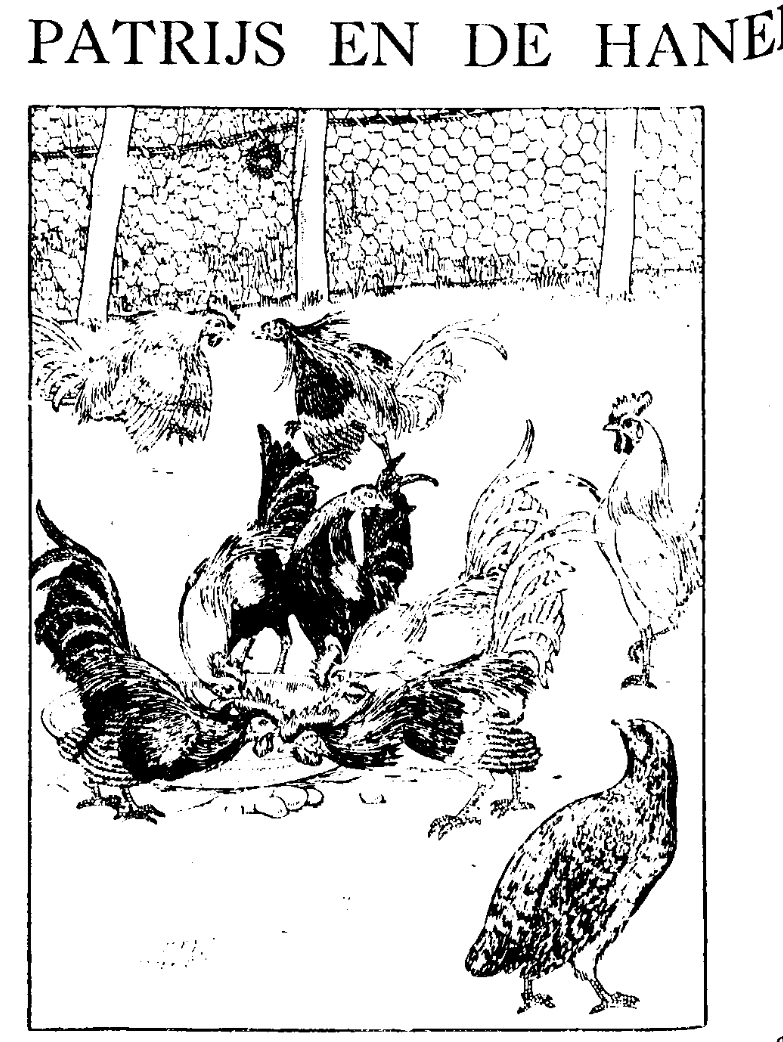
Eeuwen lang, van 1254 tot 1517, heeft men aan de (toen katholieke) Bisschopskathedraal gewerkt.

De bouwmeester, die met de reusachtige bouw begon, was Jan van den Dom, uit Henegouwen in Vlaanderen.

Tegenwoordig staat de toren geheel apart van de Domkerk (het middengedeelte van de kerk is eeuwen geleden ingestort) een groot plein is er zelfs tussen, en onder de toren kun je gewoon lopen als op een openbare straat.

LEERRIJKE LESSEN

DE PATRIJS EN DE HANEN

Een kok had een patrijs gekocht en zette haar bij zijn vechthanen.

De patrijs dacht: ik zal maar net doen of ik me hier thuisvoel en meeëten met de hanen.

Maar de hanen dachten er anders over en ze lieten het die arme patrijs geducht voelen. Zodra ze ook maar probeerde om het etensbakje te naderen, vlogen de hanen op haar af, met hangende vlerken en rechtopstaande nekharen.

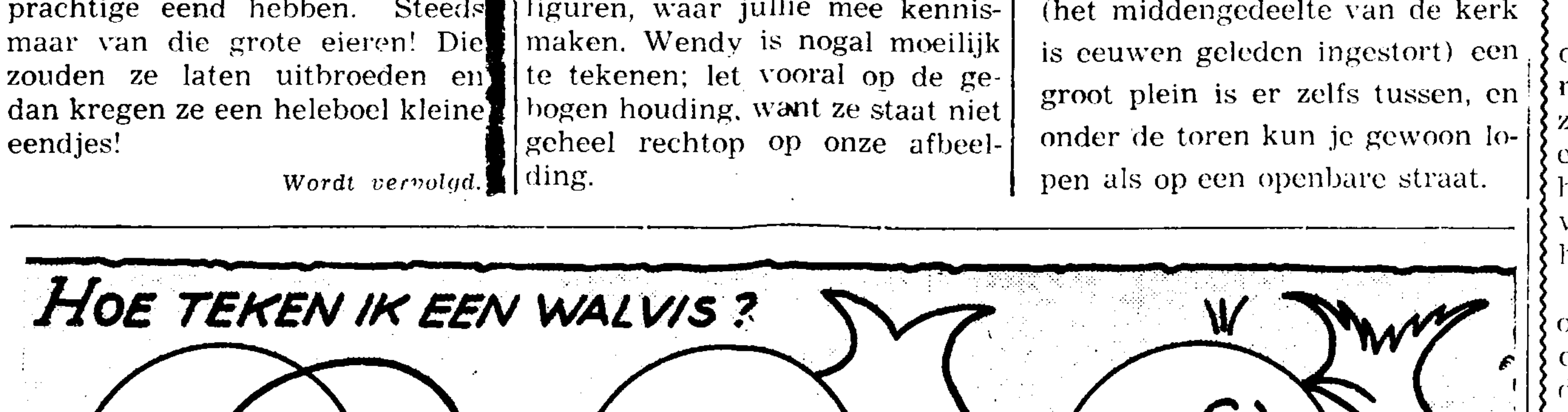
Zou dat nu alleen maar komen omdat ik geen haan ben, dacht de patrijs. Het is niet netjes van die handen, dat ze alleen daarom zo vijandig gezind zijn.

Maar dat het niet alleen „daarom" was, bleek maar al te spoedig. De patrijs hield zich zoveel mogelijk afzijdig en wat zag ze toen? Dat diezelfde hanen elkaar elk ogenblik woedend aanvlogen, zodat de veren in het rond stoven.

Toen dacht de patrijs: och, ik kan toch ook niet verwachten dat ze vriendelijk zullen zijn voor een mij, nu blijkt, dat ze niet eens elkaar kunnen luchten of zien.

Zo was het. Ook kinderen zijn het „kibbelen" soms in het bloed. Ze moeten het altijd met iets of met iemand aan de stok hebben, en ze zoeken ook altijd een reden om hun vechtlust bot te vieren. Als er geen reden is, maken zij er wel een.

Wie met dat kwaaltje opgescheept zit, is alleen zichzelf en anderen tot last. En natuurlijk vinden jullie geen van allen zo iets erg leuk.

Zeilboot met vier jongens vermist

Joy-sailing naar de Colombiaanse kust?

Oranjestad. — Door de heer E. G. Kroon werd gistermorgen aangifte gedaan, dat zijn zeilboot, de N.A. 153, welke de avond tevoren nog voor het Hotel Strand gemeerd lag, vermist werd. De politie verzocht middels de radio om inlichtingen. Vermoedelijk zijn vier knapen La Rosa, Tromp, Morel en Wever met de boot vandoor.

De heer E. G. Kroon miste gistermorgen zijn zeilboot, welke gewoonlijk gemeerd ligt voor het Hotel Strand. De avond tevoren omstreeks half zes lag de boot nog op haar plaats. De heer Kroon, die vreesde dat de boot gestolen was, of dat er joy-zeilers in het spel waren, was zo verstandig onmiddellijk de recherche te waarschuwen.

Het is een houten vissersboot van 18 voet lang en zes voet breed, van buiten grijs geverfd en voorzien van een mast en nieuwe zeilen.

De politie riep de medewerking van de beide radio omroepstations in en verzocht een ieder die inlichtingen kon verschaffen omtrent de boot en eventueel vermiste personen, hiervan onmiddellijk aangifte te doen, onverschillig op welk politiestation.

De oproep had al spoedig succes en uit de verschillende inlichtingen kon het volgende worden opgemaakt. Een zekere Carolina vertelde, dat er een soort van complot was, waarin hij oorspronkelijk ook was betrokken. Juist op tijd heeft hij zich gedistancieerd. De andere knapen, La Rosa, Tromp, Morel en Wever zijn vermoedelijk met de boot op stap gegaan en het is niet uitgesloten dat zij hebben getracht de Colombiaanse kust te bereiken.

De opsporingspogingen worden voortgezet, doch tot dusverre zonder resultaat.

Red light district

Oranjestad. — De maatregel, welke door de Commandant van de Marinierskazerne noodgedwongen werd genomen, om een deel van San Nicolaas als verboden zone te verklaren voor de militairen, voor wiens welzijn hij zorg zal moeten dragen, schijnt voor de zakenmensen nadelige gevolgen te hebben.

Er zijn nl. stemmen opgegaan om de huurcommissie te verzoeken de waarde van de panden, waarin zij hun zaken hebben, te her-waarderen, nu de omzetten tengevolge van vorengenoemde maatregel nog kleiner zijn geworden.

Agenda

De Veer Theater
„The Moonlighter"
Rialto:
„Androcles and the Lion"
Cinelandia:
„Rocky Marciano vs. Ezzard Charles"
„South of Caliente"
Principal:
„Rocky Marciano vs. Ezzard Charles"
„The all American"
Aurora
„White Lightning"

PAARDENBAAI:
Aankomst 15 uur Tradewinds

APOTHEKEN
Oranjestad: Botica del Pueblo
San Nicolaas: Apotheek San Lucas

POSTSLUITING naar:
Bonaire: Maand. Woensd. 16.00 uur. Woensd, Vrijd. 9.00 uur Zaterd. 11.30 en 16.30 uur.
Bovenwinden: Woensd. 16.00 uur
Europa: Maand. Donderd. Zaterd. 16.00 uur, Vrijd, 9.00 uur.
Miami: Woensd. Vrijd. 16.00 uur Zaterdag 16.00 uur.
Suriname Dinsd. Zaterd. 16.00 uur.
Venezuela: Maand. 14.30, Dinsd. Donderd. ...

Verwachte schepen:
3 Februari Adonis van New York naar La Guayra.

In Nederland zwaaide dezer dagen de lichting 1953/1 af. Een aardig plaatje, dat de feeststemming van de huiswaarts kerende militairen voldoende weergeeft.

Amerik. Senaat keurt ZOAVO-Verdrag goed

Washington. — De Amerikaanse Senaat keurde gisteren met 82 tegen 1 stemmen het defensieverdrag ter verhindering van communistische agressie en ondermijning in Z.O.-Azië — het ZOAVO-verdrag — goed.

De enige tegenstemmer was de republikein Langer, een isolationist. Aan de stemming ging een debat van nauwelijks een half uur vooraf.

Verkiezingen in Nederland

's Gravenhage. — Dit jaar, op de derde Dinsdag in September, zal krachtens de grondwet de helft der Eerste-Kamerleden aftreden. Op 12 Juli aanstaande zal de candidaatstelling plaats hebben en Woensdag 3 Augustus zullen de provinciale staten de Eerste Kamer voor de helft vernieuwen. De aftredende groepen zijn I (Noord-Brabant, Zeeland, Utrecht en Limburg, 13 leden) en III (Noord-Holland, Friesland, 12 leden).

Concertgebouw-orkest naar Zwitserland

Amsterdam. — In Maart van dit jaar zal het concertgebouworkest vier concerten in Zwitserland geven, onder leiding van Eduard van Beinum. Op twee der concerten, namelijk in Zurich en Bazel, zal de pianist Hans Henkemans als solist optreden.

Er zijn voorts onderhandelingen gaande over concerten in Duitsland, België en Luxemburg in het begin van het seizoen 1955/56.

PHILATELISTISCHE ZEGELS

Amsterdam. — Van 15 Augustus tot 10 September 1955 zal een serie postzegels met toeslag verschijnen, waarvan de opbrengst aan het Kon. Wilhelminafonds voor de kankerbestrijding ten goede komt.

De zegels zullen uitkomen in de waarde van 2, 5, 7, 10 en 25 cent met een toeslag van resp. 3, 3, 5, 5, en 8 cent.

Jonhannesburg. — Op de nieuwe postzegels, die vanaf 27 Januari in de handel zijn gebracht, is de beeltenis van de koningin vervangen door het Zuid-Afrikaanse wapen. Bovenaan de nieuwe postzegels staat „Suid-Afrika" en onderaan „South Afrika".

Prins Bernhard lid van Admiraalsclub

's Gravenhage. — Aan prins Bernhard is aangeboden het lidmaatschap van de zgn. admiraalsclub van de Amerikaanse luchtvaartmaatschappij „American Airlines". Hij ontving dit als bewijs van grote waardering voor zijn bijdrage tot de ontwikkeling van de luchtvaart. Bij de overhandiging waren aanwezig de heer B. Rogers, de vertegenwoordiger voor Europa van deze maatschappij, en de heer W. J. Taylor, directeur Nederland van de Pan American World Airways.

Binnenkort weer verkiezingen in Japan

Tokio. — Keizer Hirohito van Japan heeft bepaald dat op 27 Februari a.s. de zesde na-oorlogse verkiezingen in Japan zullen worden gehouden. Meer dan 1000 candidaten zullen worden gesteld voor de 467 zetels in het Huis van Afgevaardigden. De verwachting is dat de Japanse democratische partij, welke geleid wordt door de huidige premier Ichiro Hatoyama als de grootste partij uit de verkiezingen zal komen, maar dat deze partij niet de absolute meerderheid zal weten te veroveren.

Jose Edgar De Lannoy 25 jaar in dienst van het Gouvernement

Grote belangstelling en veel geschenken

Oranjestad. — Aruba is een eigenaardig eilandje in de Caraibische Zee. Het is klein van omvang, doch wie er eenmaal komt te wonen en te werken, die wil er het liefst blijven. Ambtenaren hebben het niet altijd voor het zeggen, doch als regel verzet men zich tegen een overplaatsing van Aruba naar elders. De heer Jose, Edgar de Lannoy is een van Aruba's douane-ambtenaren, waarop Aruba trots mag zijn, dat moge wel blijken uit zijn staat van dienst, en zijn wij goed ingelicht, dan komt hier de liefde van beide kanten.

Bij de douane vindt men verscheidene „oldtimers", niet omdat zij het steeds zo goed hebben gehad, maar het korps bestaat nu eenmaal uit trouwe dienaars. Gisteren stond de heer Jose Edgar de Lannoy in het zonnetje en zowel voor het korps douane als voor de familie de Lannoy was het een feestdag.

De heer de Lannoy herdacht de dag waarop hij 25 jaar geleden als tijdelijk hulpcommies in dienst trad van het Gouvernement. Hij liep, om het zo te noemen „in de kijker", want al spoedig bleek het dat men met een ijverig en nauwgezet ambtenaar had te doen. Zo iemand kon natuurlijk niet lang in dezelfde rang blijven dienen en al gauw klom hij omhoog. Hij werd assitent bij de belastingen en op 1 Februari 1943 werd hij benoemd tot Hoofd-commies. De laatste jaren werd hem de leiding van de dienst op San Nicolaas opgedragen, een leiding welke bleek in vertrouwde handen te zijn gelegd.

Hadden wij geweten, dat de heer de Lannoy op 26 November 44 jaar geworden was, dan waren wij bepaald op zijn verjaring gekomen, want de jubilaris is niet alleen bekend om zijn hoedanigheden als goed ambtenaar, ook in zijn particulier leven is hij een bekende persoonlijkheid. Hulpvaardigheid is hem een tweede natuur en stilletjes op de achtergrond blijvend doet hij meer goed dan iemand wel zou vermoeden. Bovendien is de heer de Lannoy een voorbeeldig huisvader en getroost zich vele opofferingen om zijn drie zoons in Nederland te laten studeren. Het behoeft geen betoog, dat mevrouw de Lannoy in het opofferen haar man naar de kroon steekt. Er is nog een klein dochtertje thuis, die een schitterend voorbeeld aan haar ouders heeft.

Niet alleen bij het Gouvernement stond de heer de Lannoy in hoog aanzien, doch door een goed begrip wist hij met de Lago Oil & Transport Co. tot een uiterst prettige en vruchtdragende samenwerking te komen.

De huldiging van de jubilaris was er een in afleveringen. De eerste had gistemorgen plaats. De heer Jos Maduro, verificateur, nam de honeurs waar, daar de Landsontvanger, de heer C. v.d. Brink, zeer tot zijn spijt, wegens dienst verhinderd was persoonlijk aanwezig te zijn. De heer Maduro bleek echter een goede „postillon d'amour" te zijn. Van de Regeringsraad ontving de heer de Lannoy een gratificatie. Van de minister-president E. Jonckheer kwam een schrijven, waarin op waarderende wijze van deze trouwe ambtenaar gewag werd gemaakt en tevens was het de minister een genoegen zijn beste gelukwensen aan te bieden. Het Bestuurscollege bood eveneens de beste wensen aan. Van het personeel van de douanediensten te Oranjestad en San Nicolaas, alsmede van het Ontvangerskantoor waren er vele fraaie geschenken, w.o. een floorpolisher en een toaster. Daaruit moge wel blijken, dat mevrouw de Lannoy ook in de huldiging werd betrokken.

Het merkwaardigste voorval in de diensttijd van de jubilaris gebeurde in de Curaçaose jaren. Door grote oplettendheid en tegenwoordigheid van geest gelukte het hem de grootste hoeveelheid opium in beslag te nemen, welke ooit werd aangetroffen. Het was niet minder dan 40 kilo. Het trof bijzonder, dat de heer de Lannoy met het douanebootje door het Schottegat voer om een collega af te lossen. Zijn aandacht werd getrokken door een aantal mensen die aan boord geheimzinnige gebaren maakten. Toen in het donker het douanebootje naderde riep een van die gebaren makende mannen iets naar beneden, waarop de heer de Lannoy voorzichtig inging. Gerustgesteld en in de mening met handlangers te doen te hebben, lieten de toen nog onbekenden een zwaar pakket in het bootje zakken, dat later bleek 40 kilo opium te bevatten.

Met de verschillende afleveringen van de huldiging ging het gestadig door en gisteravond was de altijd gastvrije woning te klein om alle vrienden en kennissen te kunnen bevatten.

Bij de vele gelukwensen, welke de heer en mevr. de Lannoy reeds mochten ontvangen, voegen wij alsnog gaarne de onze.

De winkels open

Oranjestad. — Vanwege het eerste bezoek van het eerste touristenschip „Tradewinds" mogen de winkels hedenavond geopend zijn tot 21 uur.

Frans de P. Wever namens BC naar Interamerican Investment Conference

Oranjestad. — Wij vernemen hedenmorgen telegrafisch uit Aruba, dat de heer Frans de P. Wever gekozen is als afgevaardigde van het Bestuurscollege naar de Interamerican Investment Conference.

Curacao

Kamer van Koophandel....

(Vervolg van pagina 1)

totaal 11 eigen schepen en 4 „demise charters" met een gezamenlijk laadvermogen van 149.000 ton. Enerzijds werden dus 14 schepen aan de vloot onttrokken, anderzijds 4 tankschepen van veel grotere capaciteit in de vaart gebracht met het resultaat dat de totale laadcapaciteit van de C.S.M.-vloot door de voltrokken mutaties met slechts 13.000 ton verminderde.

Naast haar tankvloot heeft de C.S.M. nog in bedrijf twee sleepboten en één zandzuiger.

Ten aanzien van het plaatselijk oliebedrijf merkte de heer Mensing op, dat het in de bedoeling van dit bedrijf ligt om over te gaan tot de bouw van enige nieuwe installaties ter vervanging van een aantal verouderde fabrieksonderdelen. Het betreft hier de bouw van een Katalytische kraakinstallatie, voorts een unit voor de destillatie van ruwe olie, alsmede een benzine- en gasverwerkings-installatie en een nieuw asfalt stooksysteem. De bouwperiode van deze projecten, inclusief van de daarbij behorende leiding-aansluitingen, tankopslagruimte en de bijkomstige uitbreiding van hulpbedrijven wordt op ten minste 2 jaren geraamd, zodat de genoemde nieuwe installaties, mits de aanvoer van de benodigde materialen ongestoord verloopt, in de 2e helft 1957 in bedrijf zullen komen. Een deel van deze nieuwbouw zal in contract worden uitbesteed aan het welbekende Nederlandse constructie bedrijf N.V. Werkspoor, welke voor de uitvoering van haar contractuele verplichtingen voor de duur van de bouw circa 200 Nederlandse vaklieden naar Curaçao zal uitzenden. Aanvullend zal voor genoemde bouwwerken een aantal locale werkkrachten worden aangeworven zodat gedurende 1955 een vermeerdering in personeelssterkte in het oliebedrijf is te verwachten.

Eerste zet in aether-schaakwedstrijd

Willemstad. — Hedenavond te 18.20 uur zal de schaakwedstrijd: Curaçao versus de Schaakclub Amsterdam via de aether een aanvang nemen. Als men de Curom beluistert, zal men oorgetuige kunnen zijn van de eerste zet van deze wedstrijd.

Ingewikkelde verduisterings zaak naar Rechter-Commissaris verwezen

Tegenstrijdige verklaringen

Willemstad. — Voor het Gerecht in Eerste Aanleg verscheen hedenochtend de heer Jan Willem Huiskamp, ex-procuratiehouder van Foto Ideal op Aruba, eigenaars de fa. Kusters en Co. De heer Jan Willem Huiskamp trad in 1952 bij de fa. Kusters in dienst als procuratiehouder. Gedurende het tijdvak van deze datum tot Mei 1954 slaagde de heer H. erin om de verkoop van de zaak te doen stijgen en dus de omzet te verhogen.

In Mei van het vorig jaar werd door de heer J. Kusters en een accountant een boekencontrôle ingesteld waaruit bleek dat er een tekort was in de kas. De heer H. is toen ontslagen en vertrok enkele tijd later naar Colombia, waar hij in dienst trad bij General Electric Co.

De bedoeling van de heer H. was om vanuit Colombia te procederen en de beschuldigingen aan zijn adres te weerleggen. De heer Kuster had intussen de broer van H. aangesproken, die betaalde.

In Aruba heeft de heer H. twee officiële stukken getekend, nl. een onkostennota en een bekentenis. (De heer H. verklaarde nu echter dat hij toendertijd werd gedwongen deze stukken te tekenen). In Colombia werd de heer H. ziek en na door verschillende doktoren en psychiaters te zijn onderzocht, kwam men tot de conclusie dat het raadzamer voor hem was om naar de Antillen terug te keren, waar een Nederlandse psychiater de patiënt beter zou kunnen behandelen, temeer daar deze de patiënt kan verstaan.

H. keerde terug naar de Antillen en gaf zich op het vliegveld bij de politie-autoriteiten aan. Deze verwezen hem naar Dr. Wassink, wiens naam in Colombia werd genoemd als te zijn *de* dokter die H. zou kunnen helpen. H. is in Rustoord verpleegt en gaf zijn probleem in handen van de politie.

De heer Kusters vernam van de terugkeer van H. en diende prompt een aanklacht in. Hedenochtend verscheen H. voor rechter Povell. Het allereerst hoorde deze de beklaagde en deelde deze mede dat hem ten laste is gelegd het zich onrechtmatig toeeigenen van een geluidsprojector en het ontvreemden (of zich toeëigenen) van een geldsbedrag van fls 682,45. Dr. Wassink was persoonlijk in de rechtzaal aanwezig en werd verzocht op het medisch rapport een nadere toelichting te geven. Hieruit bleek dat H. in Colombia geestelijk gestoord werd maar nu als genezen kan worden beschouwd.

Aan de beklaagde werden verder vragen gesteld over de tenlastelegging waardoor bleek, dat de heer H. geheel onkundig was van de bewijzen en de motivering van de tenlastelegging. Daar de heer H. geen advocaat heeft in verband met zijn financiële omstandigheden, zal hij zich zelf moeten verdedigen en dus inzage moeten krijgen van alle stukken die deze zaak betrekking hebben.

De organisatie in het filiaal op Aruba noemde de beklaagde zeer slechts. Zij was van dien aard, dat verduistering gemakkelijk kon plaatsvinden. Er waren drie personen die een sleutel van de zaak hadden. Maandelijks vertrok de heer H. naar Curaçao voor directie-besprekingen. Gedurende zijn afwezigheid kunnen dus zeer goed tekorten ontstaan zijn. Beklaagde zelf zeide desgevraagd dat hij de zaak niet in handen van de politie heeft gegeven om zijn (ex-)verloofde te sparen, die niet met de politie in aanraking wenste te komen, dit naar aanleiding van een proces, dat zij eens voerde tegen een Indonesiër. Zijn verloofde heeft hem meermalen gevraagd haar te respecteren en te sparen. Na enkele vragen bleek dat de heer H. de nota en bekentenis tekende omdat hem tevoren beloofd was dat hij goede getuigschriften zou krijgen en omdat zijn meisje hem dit verzocht.

De rechter begreep dat deze aangelegenheid ingewikkelder was dan men vermoedde en schortste de zaak, voor onderzoek door de rechter-commissaris.

Waarop de zaak Huiskamp-Kusters voor onbepaalde tijd werd geschorst. De rechter-commissaris zal dit geval nu in onderzoek nemen.

(Ongecorrigeerd)

„Le Défroqué"

Wij herplaatsen hier onze bespreking van de film „Le défroqué" van gisteren omdat hierin zodanig storende zetfouten voorkwamen, dat daardoor de samenhang van het geheel verloren ging.

Tweemaal een uitverkocht Roxy zag gisteravond de film: „Le Defroqué" („De Afvallige")), de navrante geschiedenis van een katholiek priester, die verraad pleegt aan zijn roeping, doch zich na een leven van huiveringwekkende en voor de bioscoopbezoeker spectaculaire afdwalingen, bekeert.

De film past precies in de sfeer der z.g. priester-romans, die na de oorlog zoveel opgang maakten en nog maken, en waaruit de zorg der leken voor de hoge waardigheid van het priesterschap spreekt.

Men moge deze film nu hetzelfde verwijten, wat men tegen velen van de romans kon aanvoeren. Dat zij namelijk het priesterschap met pathetische franjes omkleedt en door nu en dan nog al grof effectbejag tracht er de sympathie voor te winnen. Het zij zo, er kwamen inderdaad in „Le Défroqué" momenten voor, zo stuitend voor het religieuze gevoel, dat men geneigd was zich als katholiek er vol afgrijzen van af te wenden. Men kon zich na deze opeenstapeling van heiligschennissen terecht afvragen, of dit nu wel allemaal nodig was om de hoge waardigheid van het Priesterschap op voldoende wijze in het daglicht te stellen.

Maar zoals men van de priesterromans heeft willen accepteren, dat zij de dingen cru en met een zekere gecharcheerdheid zeiden, omdat een door oorlog en ondergangsdreiging verharde wereld nu eenmaal beter „krachttermen" verstond dan de rustige en afgewogen taal, waarvan de kerkelijke leraars zich in hun geschriften en toespraken bedienen, zo aanvaardt men ook van dit filmverhaal, dat het de dingen ruw en zonder de minste schroom zegt. En als men zich dan al stoot aan het een of ander onderdeel, de film in haar geheel zal men altijd blijven aanvaarden, omdat zij aan de kracht der genade en de waarde van het gebed een zeer grote plaats inruimt en het „happy ending" — om dit hier dan maar zo met een veelgebruikte filmterm uit te drukken — door dit gebed en door deze genade suggereert.

Een film, waarop critiek mogelijk is, doch die de toeschouwer beter maakt.

A.G.J.

Damacor-actie tegen loslopende koeien

Willemstad. — De hondenverordening richt zich uitsluitend tegen loslopende viervoeters, de rest wat zich op vier poten op het tropisch ondermaans gedeelte beweegt, valt daar niet onder en lopen — bij wijze van spreken — maar raak.

De bewoners van Damacor worden bij herhaling gekweld door loslopende koeien en geiten, die de fraaie tuinen vernielen. Aan de tuinenaanleg zijn kostbare gelden, moeite en tijd gespendeerd en men wil thans — terecht — perk en paal stellen aan dit euvel van loslopende dieren, die uit de aard van hun wezen geen belangstelling hebben voor het schone, doch de tuininhoud slechts beschouwen als consumptiegoederen.

Damacor zal de strijd aanbinden waar de overheid in gebreke blijft op te treden en gaat een actie beginnen.

Dansavond Kamp Suffisant

Suffisantdorp. — A.s. Zaterdagavond te half 9 zal in het Kamp Suffisant een dansavond gehouden worden waaraan de Mariniersband haar medewerking zal verlenen.

Geen voorstellingen in Roxy

Willemstad. — In verband met werkzaamheden aan het plaatsen van een groter screen in theater Roxy, teneinde ook daar binnenkort Cinemascopefilms te kunnen draaien, is het theater heden-, morgen- en Vrijdagavond gesloten. Er zijn dus gedurende die dagen géén filmvoorstellingen.

Regering op Aruba

Willemstad. — Gisteren zijn de op Curaçao woonachtige leden van de Regering naar Aruba vertrokken. De regering is dus „au grand complet" op Aruba aanwezig en zal daar vertoeven tot en met Donderdag as. Voorts zullen de Staten hun eerstvolgende commissievergadering op Donderdag as op Aruba voortzetten.

Afscheid mr. Baake

Suffisantdorp. — Gisteren heeft de Werknemersraad van de C.P.I.M. afscheid genomen van mr H.G.A. Baake, Chef van I.R. Tevens werd kennis gemaakt met de opvolger, de heer M. Zwager. Onder de aanwezigen bevond zich o.m. het Bestuur van N.A.S.V., waarvan de scheidende functionaris ere voorzitter is. De voltallige Curaçaose dorpscommissie en de voorzitter van de Surinaamse dorpscommissie, L. Casper en de heer L.A. Lemmens, algemeen assistent van I.R..

Bij die gelegenheid werden verschillende toespraken gehouden, resp. door de heer J.A. Ilario, voorzitter van de Werknemersraad, Th. Sambo, namens de Curaçaose en L. Casper namens de Surinaamse dorpscommissie, voorts L. Martina namens N.A.S.V..

De heer Baake bedankte voor de tot hem gerichte woorden en voor de stoffelijke blijken van waardering hem aangeboden. De komende man, de heer Zwager bedankte voor de welkomstwoorden die tot hem gericht waren.

Vlieg per showplane

Exclusieve P.A.A.-tocht

Amsterdam. — Wie nu nog met een showboat reist gaat niet met zijn tijd mee. Vlieg per show-plane, is thans het devies. Volgens een bericht uit Parijs zal op 22 Februari aanstaande 's avonds een reusachtige super stratocruiser van de Pan American World Airways op de normale Parijs-New York-lijn het luchtruim kiezen, nadat ze is herdoopt tot „Fanny Show Plane". Tijdens de avonduren zullen de passagiers, terwijl ze boven de Atlantische Oceaan vliegen, aan boord een voorstelling kunnen zien van de „Musical Comedy Fanny" uit het New-Yorkse Majestic Theater.

Het betreft hier een exclusieve tocht, waarbij de passagiers tevens zullen kunnen genieten van een maaltijd besproeid met champagne cocktails.

Na afloop van de voorstelling hoog boven het wolkendek blijft voor toeschouwers en spelers nog tijd over voor een nachtrust in de „sleeperette" ligstoelen. Tegen het ochtendgloren zal de machine op de luchthaven van New York neerstrijken.

— Sir Winston Churchill werkt aan een nieuw boek, dat gaat over de geschiedenis van de Engels sprekende volkeren. Het werk zal uit drie of vier delen bestaan; het eerste deel is bijna voltooid.

Duits Joods zakenman erft fortuin in Brazilie

Als beloning voor hulp aan Joodse landgenoten onder nazi-regiem

Berlijn. — De West Berlijnse Joodse zakenman Alfred Oemler deelde vanmorgen West Berlijnse journalisten mede dat hij een groot fortuin aan diamantvelden in Brazilië heeft geërfd. Hij vertelde een brief te hebben ontvangen van een advocaat in Brazilië, waarin deze hem mededeelde, dat het gehele bezit van de kortlings overleden Salo Bernbaum, een Joodse emigrant in Brazilië, op zijn naam is komen te staan. Deze Bernbaum werd in korte tijd een zeer rijk man.

Oemler ontvluchtte aan de Nazis in 1933 en vestigde zich in Amsterdam. Hij hielp vele van zijn Joodse landgenoten om buiten het bereik van de Gestapo te blijven. Onder hen bevonden zich Bernbaum en diens vrouw. Oemler regelde voor hen dat zij via Spanje naar Brazilië konden vertrekken. Twee kinderen van de familie Bernbaum kwamen in een concentratiekamp om het leven.

Oemler heeft op het ogenblik een klein winkeltje in de Amerikaanse sector van Berlijn. Hij maakt zich thans gereed om zo spoedig mogelijk naar Brazilië te vertrekken.

Willie Moore slaat zichzelf K.O.!

Washington. — De zwaargewicht bokser Willie Moore is gisteravond in een gevecht tegen Gene White op een wel uitzonderlijke manier knock out gegaan. Hij wilde een zwaaistoot plaatsen, maar verloor daarbij zijn evenwicht en viel buiten de ring. De scheidsrechter telde tot tien, maar Moore was nog niet in de ring teruggekeerd voor de scheidsrechter uitgeteld was, met gevolg dat hij knock out verklaard werd. Men zou dus kunnen zeggen dat hij zichzelf k.o. geslagen had.

Canada met 20 athleten naar Panamerik. Spelen

Vancouver. — Canada zal voor het eerst met 20 athleten, vijf dames en vijftien heren, deelnemen aan de Pan-Amerikaanse Spelen, die van 12 tot 26 Maart aanstaande te Mexicostad worden gehouden.

Kok neemt te veel hooi op de vork

Hilversum. — Mary Kok faalde bij een poging om het Nederlands record 200 meter vlinderslag te verbeteren. Zij noteerde 2 min. 50,3 seconden, hetgeen 0.3 seconden boven haar vorige week Vrijdag gemaakte record was.

Met het oog op haar jeugdige leeftijd zal Mary Kok het voorlopig wat kalmer aan doen na haar recente recordverbeteringen en pogingen, aldus heeft haar trainer Stender meegedeeld.

Bankbiljetten-zwendel
Belgische senator wordt verhoord

Brussel. — De Belgische senaatscommissie van justitie heeft het verzoek van het Belgische parket om de parlementaire onschendbaarheid van de liberale senator De Stobbeleir uit Aalst op te heffen goedgekeurd. Dit is geschied om hem te kunnen verhoren in de ophef makende zaak van zwendel in vervallen verklaard bankpapier.

Zoals bekend, zijn bij deze zwendel meer dan 30 personen betrokken. Hoofdbeschuldigde is de Mechelse notaris, Huysmans. Van de bende maakte ook een ambtenaar van het ministerie van financiën deel uit.

De senaatscommissie hoorde allereerst een uiteenzetting aan van senator De Stobbeleir. Deze verklaarde weliswaar in betrekking te hebben gestaan met sommige verdachten, doch geen enkel aandeel te hebben gehad in de handel in vervallen bankbiljetten.

Degrelle thans in Tanger?

Brussel. — Het Belgische persagentschap „Belga" meldt uit Madrid, dat de gewezen rexistische leider Léon Degrelle zich thans in Tanger bevindt. Hij zou daar verblijven met een vals Spaans paspoort, op naam van Martin Sanchez. Volgens de correspondent zou Degrelle sedert 1945 in Spanje gewoond hebben. Van daaruit maakte hij reizen naar Portugal en Tanger. Hij was zeer populair in bepaalde Spaanse kringen en men zag hem dikwijls op mondaine recepties en zelfs bij officiële plechtigheden. Degrelle was een intieme vriend van de burgemeester van Madrid, graaf V. de Mayalde.

Inmiddels heeft het „Comité beroep op het land", het overkoepelend orgaan van de bonden van oudstrijders en gewezen verzetslieden, een communiqué uitgegeven, waarin wordt verklaard, dat de publieke opinie niet bevredigd is na de briefwisseling tussen de Belgische en Spaanse regeringen over het geval-Degrelle. Het verbond heeft besloten een Witboek uit te geven, waarin de misdaden van Degrelle worden vermeld. Dit boek zal in het bijzonder in Spanje worden verspreid. Het comité spreekt de verwachting uit, dat de Belgische regering alles in het werk zal stellen om de hand te leggen op Degrelle en deze door een Belgische rechtbank te doen veroordelen.

Voor een eventuele aanhouding moet opnieuw een gemotiveerd verzoek bij de senaat worden ingediend.

Nieuwe olieraffinaderij

Beiroet. — Gisteren is te Sidon, ten Zuiden van Beiroet een nieuwe olieraffinaderij geopend, welke gemeenschappelijk eigendom is van de California Texas Corp. en de Socony Vacuum Overseas Suply Co. De capaciteit van de raffinaderij is 9000 vaten per dag.

Maatschappij opgericht

New York. — De Standard Oil of Indiana en de Sinclair Regining Co. hebben een nieuwe maatschappij opgericht, die de naam van Calumet Nitrogen Products Co. en die de bouw en exploitatie van een amoniafabriek in Hammond in Indiana zal beginnen. **De fabriek zal een dagproductie van 300** ton krijgen.

Beurs Amsterdam

Kon. Olie aandelen	549 1 8
Unilever certificaten van aand.	374
Philips aandelen	329
Philips pref.	190
AKU aandelen	290 1 2
Ned. Scheepvaartunie aan.	166 3 8
KNSM aandelen	181 3 4
KPM aandelen	152 3 4
Ned. Handel Mij. cert.	214 1 2
Ned. Handelsbank aand.	154 3 4
Escomptobank aandelen	47 7 8
HVA aandelen	141 5 8
Amsterdam Rubber aand.	114 3 4
Verenigde Deli Maatschappijen	134 7 8
Aniem Nat. Bezit	76
3" » dollar Obl. Ned. '47	96 5 8
3" » Obl. Ned. '47	100 5 16
Holland-Amerika Lijn aand.	192
Walvisvaart aandelen	86 5 8
Amsterdamse Bank aandelen	257 1 2
Holl. Bank Unie cert. v. aand.	260 3 4
Billiton 2e rubriek	294 1 2
Overzeese Gas Maatschappij	134
Borsumij aandelen	105
Lindeteves aandelen	208
Royal Dutch Am. Shares in	$ 47.38 (bieden)
Rott. Bank aandelen	224 1 2
Wm. H. Muller & Co. nat. bezit	234

Beurs New York

New York. — Na aanvankelijk vast te zijn geweest werd gisteren de stemming op de NY-effectenbeurs zwakker onder invloed van de winstnemingen. Rond het middaguur kregen slechts fractionele stijgingen de overhand. In de namiddag was de handel lusteloos en schommelden de fondsen rond het middagniveau en de markt sloot zeer prijshoudend, waarbij Sporen onregelmatig hoger waren.

Aantal verhandelde fondsen 1258; hoger 512; lager 492; onveranderd 254. Aandelenomzet 3.320.000; obligatieomzet $ 3.694.000.

De koersen luiden:

American Tel and Tel	176
Anaconda	52 1 4
Bethlehem Steel	118 7 8
Dupont de Nemours	163 1 2
General Electric	50 3 4
General Motors	99
Int. Tel and Tel	25 7 8
Kon. Petr. Mij.	72 3 8
Shell Oil	60 1 2
Standard Oil of New Yersey	118
U.S. Steel (ex div.)	80

Beurs Caracas

Caracas. — De verhandelde waarden zijn:

Bs. 500.000 Centro Simón Bolivar 7a emisión	84
Bs. 5.000 Centro Simón Bolivar 4a emisión	90
Bs. 25.000 Centro Simón Bolivar 6a emisión	85
Bs. 270.000 Centro Simnó Bolivar 1a emisión	93.50
Bs. 10.000 Centro Simón Bolivar 7a emisión	85
1.156 acciones Electricidad Caracas	163
30 acciones Barvense preferidas	90
40 acciones Cerveceria La Llanera	23.50
18 acciones Banco Central	60.50
20 acciones Banco Maracaibo total pagado	300
6 acciones Venezolana de Cemento	250
100 acciones Celanese ordinarias	30
11 acciones Banco de Venezuela	12.000
16 acciones Envases Venezolanos	140

De koersen zijn:

Banco Central	—	61
Banco Venezuela (cup.)	2.400	—
Bancc Industrial	—	840
Banco Maracaibo total pagado	300	—
Envases Venezolanos	139	142
Venezolana de Tabaco	238	—
Luz Eléctrica Venezuela	83	—
Electricidad Caracas (acciones)	163	169
Electricidad Caracas (bonos A)	102	102
Electricidad Caracas (bonos B)	—	101
Cerveceria Caracas	215	—
Cerveceria Zulia	—	210
Celanese preferidas	810	840
Celanese ordinarias	30	—
Venezolana de Cemento	250	270
Cerveceria La Llanera	21	26
Centro Simón Bolivar 1a emisión	93.50	—
Centro Simón Bolivar 3a emisión	90	—
Centro Simón Bolivar 4a emisión	88	—
Centro Simón Bolivar 5a emisión	85	86
Centro Simón Bolivar 6a emisión	85	—
Centro Simón Bolivar 7a emisión	84	85.50

GREEP UIT DE AETHER

CUROM.

17.00 Kinderuitzending.
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt
20.30 The voice of the Windward Islands.
21.00 La hora Dominicana
21.45 BBC Harmonieconcert
22.15 Nieuws en Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde,
17.15 Vrolyk programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 „Aetherstem"
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Klassiek programma
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting

P. C. J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws.
19.17 Nederlandse volksliedjes
19.31 Reportage.
19.36 Rondetafelgesprek.
19.56 U vraagt.... wij draaien.
20.17 Kerknieuws
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 B. J. Lubbers tel. 2928
Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 5 Feb. 12.00 H. M. van Delden. tel. 3333 (stad) Gosieweg 15.
B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink, tel. 4500 of tel 2400.
Materialen Afdeling:
H. Poot tel. 2570

C.S.M.

Rederij:
D. Gelderblom tel. 2486
Scheepsagentschap:

Van 07.30 — 23.00 kantoor tel 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 W. R. Engelsman 2304
Dok Afdeling.
Van 16.30 — 01.00 tel. 2276;
01.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 2245
THEATER ASIENTO
„La Poison"
Geen kinderen beneden 18 jaar.

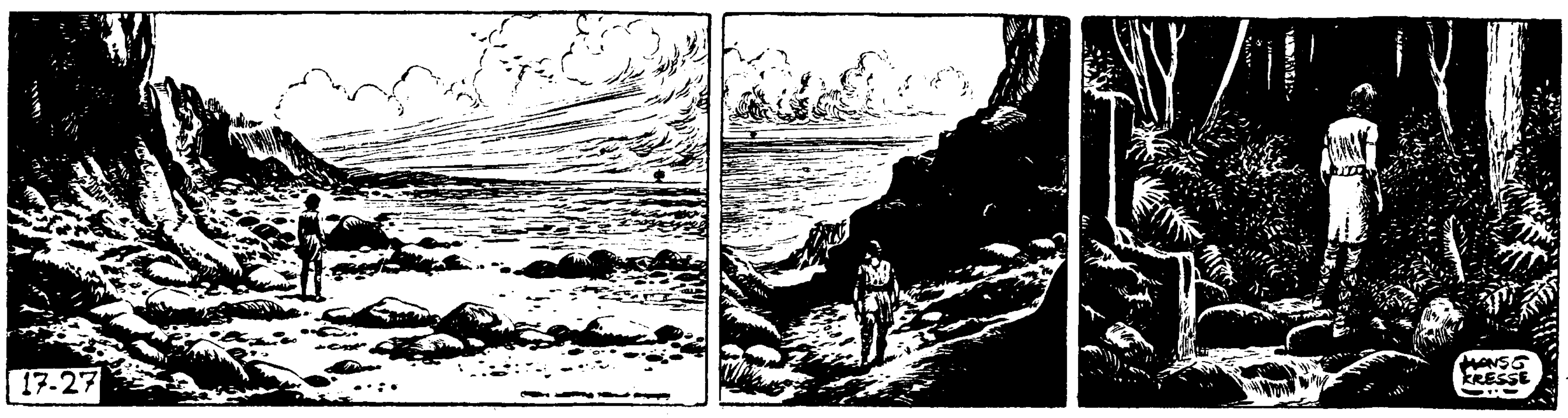
Met vreugde geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

LOUISE MARIA

Herman Vorst Sr.
Emilie Vorst-Voss

Tijd adres:
Sanatorium „Het Groene Kruis"

De Avonturen van ERIC DE NOORMAN

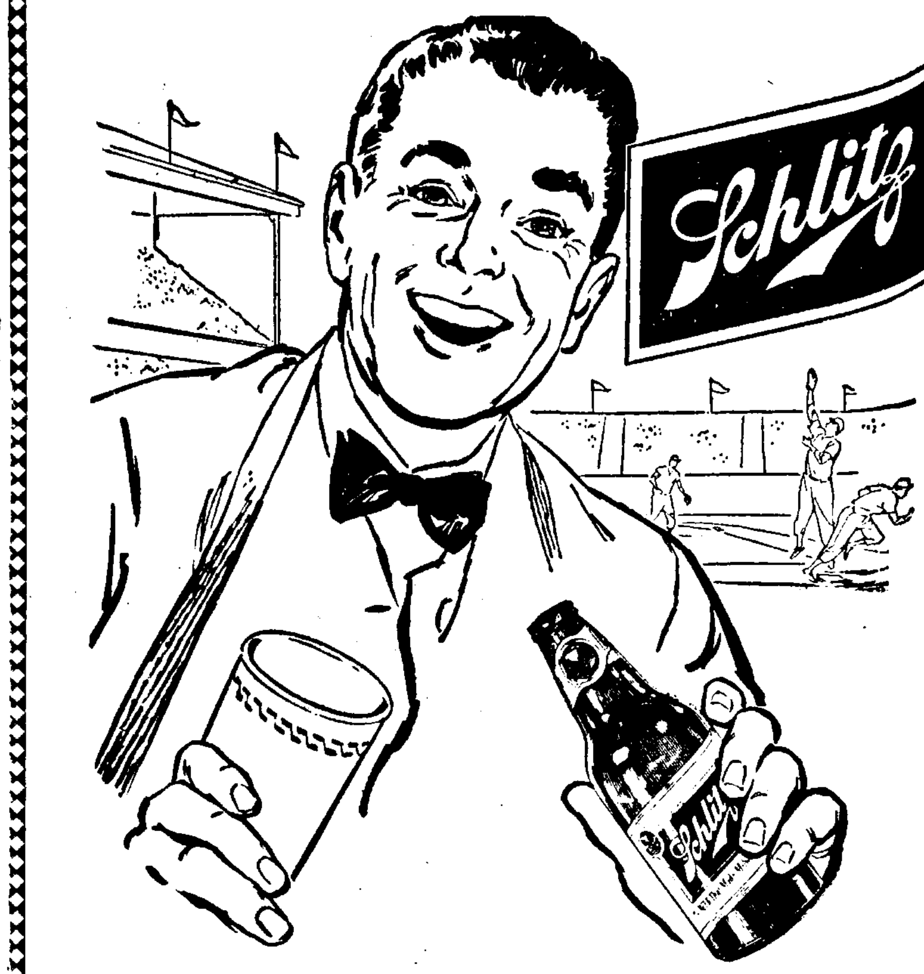

17-27 Allan knippert pijnlijk met de ogen. Hij wil het hoofd opheffen, maar een doffe pijn achter in zijn schedel doet hem kreunend terugvallen. Zijn gehele lichaam schijnt als verlamd en ook de minste beweging doet hem pijn. Lange tijd ligt hij als wezenloos op het strand. Dan slaagt hij er eindelijk in zich half op te richten. Bevreemd kijkt de jongen om zich heen. Het eentonig ruisen van de zee brengt de herinnering terug aan hetgeen, er gebeurd is. Moeilijk komt hij overeind. Al zijn spieren zijn stijf en hij staat te zwaaien op zijn benen. Met een gevoel van onrust laat de knaap zijn blikken over de zee zwerven, maar dan ontsnapt hem een zucht van verlichting.

Vér aan de horizon verdwijnt, nog maar nauwelijks zichtbaar een witte vlek, niet veel meer dan een stip. Het schip der Heruli! Bogul en zijn mannen zijn hem dus niet meer achterna gekomen! Misschien wanen zij hem wel verdronken...... Ietwat opgemonterd door deze gedachte keert hij zich om en onderwerpt de omgeving aan een nader onderzoek. Het niet zeer brede strand gaat over in een rotsige, tamelijk stijl omhoog lopende kust. Allan's ogen zoeken langs de kale rosten. Een pad is nergens te zien. Er zijn ook geen andere aanduidingen, die op de aanwezigheid van menselijke bewoners zouden kunnen duiden. De jongen haalt diep adem. Langzaam en moeilijk door zijn pijnlijke ledematen, begint hij zich een weg te zoeken tussen de rotsblokken. Van steen tot steen klautert hij omhoog. Dan ziet hij een smal stroompje langs de rotsen omlaag dartelen. Weldra heeft hij de rand van dit bergbeekje bereikt en nu gelukt het ook wat sneller vooruit te komen. Hijgend van inspanning bereikt Allan het hoogste punt en daar strekt zich, op korte afstand, een donker woud uit.

De knaap snuift de geur van de bomen op en met zijn scherp gehoor herkent hij boven het ruisen van de zee de vertrouwde geluiden van het bos, Goedkeurend blijft hij er naar staan kijken. Dat heeft hij zich nu gewenst, de eenzaamheid van een onafzienbaar woud, ver van Heruli......... Hij kijkt langs zijn verkreukelde, nog nauwelijks droge kleren, die behalve zijn jachtmes, het enige zijn wat hij op de wereld nog bezit. Nog eenmaal wendt hij het hoofd om naar de zee.

Van het schip is nu in het geheel niets meer te zien. Nu begint een nieuw leven!" mompelt hij zachtjes voor zich heen. Lenig loopt hij naar de zoom van het woud en een ogenblik later is hij geruisloos tussen de bomen verdwenen......

Eilandsraadverkiezing Curacao

De kiezerslijst voor het jaar 1955 is op heden vastgesteld en ligt vanaf 2 Februari tot en met 15 Maart 1955 ten burele van het Bevolkingsregister (Pietermaai 23) voor een ieder ter inzage.

Vanaf 5 Februari e.k. is deze kiezerslijst stemdistrictsgewijze in uittreksel verkrijgbaar tegen de prijs van f. 4.— per uittreksel. Het Eilandgebied Curaçao is verdeeld in 50 stemdistricten.

Tot en met 28 Februari 1955 is een ieder bevoegd bij de Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats Curaçao aanvulling of verbetering van deze kiezerslijst te verzoeken; formulieren voor dit verzoekschrift zijn kosteloos verkrijgbaar op het Bevolkingsbureau.

Curaçao, 1 Februari 1955.

Het Hoofd van de Afd. Burgerlijke Stand, Bevolkingsregister en Verkiezingen,

A. L. HOLLANDER.